

Devrimci Gençler; Deniz Gezmiş Ve Arkadaşları Üzerinde Tezgâhlanan

BÜYÜK OYUN

Ankara Büromuzdan Bildiriliyor

Amerikan Emperyalizmi ve yerli ortakları; Türkiyedeki bunalım işçi ve üretmen köylüyü gittikçe yoksullaştıran, bu bunalmış halk kitlelerinin demokratik direnişlerini engellemek için hergün boy boy Sansasyonel Haberler uydurmakta ve kamu oyunu meşgul etmektedir. Bir yanıyla bunalımı kitlelerin gözünden uzaklaştırırken, bir yandan Türkiye sosyalistlerini de başta işçi sınıfımız olmak üzere Tüm halkın gözünden düşürmek istemektedir. Deniz Gezmiş ve Arkadaşlarına yapılan isnad ve ithamları da bu açıdan değerlendirmek gerekir.

Türkiye Sosyalistleri'nin bir işçi sınıfı partisi için de toplanıp halkı teşkilâtlanmasını sevunan gazetemize de çeşitli komplolar oynanmaktadır 2. sayımızı toplatan Egemen Güçler gazetemiz Ankara bürosu sorumlularından

(Devamı 4 ncü Sayfada)

BAŞ YAZI

Haçlılar Seferi Sökmez

HİKMET KIVILCIMLI

CERRAHPAŞA 9.1.1971

Türkiye'de «Demirkırat» tekmesinden yaman «demokrasi» var. «Paşa» onu 1945 te ilân etti sanılır. Yalan. Türkiye'de Demirkıratın tekmesinden yaman «Demokrasi» hatırlanamıyacak kadar eskidir. En az yarım yüzyıldır anamızı ağlatan yalnız «Demokrasi» dir. Bunun ne demek olduğunu bilmiyen var mı? Ona «Burjuva Demokrasisi» denir.

1. — KEDİLER ve İNSANLAR

Burjuva Demokrasisinde «sayılamıyacak kadar çok» «HÜRRİYET» ler vardır. Daha doğrusu, Burjuva Demokrasisinde, «HÜRRİYET» ten başka hiç mi hiç bir şey yoktur. Düşünün: bir kedi, öteki kedilere «Siz çalışacaksınız. Ben sizi çalıştırdığım için yiyeceğim» dese, öteki kediler bu kedi Efendiyi, kedi Ağayı, kedi Beği, kedi Paşayı o saat parçalarlar. Ama, İnsan öyle mi?

Pundunu düşürüp silâhlı adamlarıyla öteki insanları silâhsızlandırdı mıydı, bir de bakarsınız, silâhlı adamlara emir verebilen bir avuç adam (ben diyeyim 500, siz deyin 2500 kişi): 35 milyon insanı «çalıştırmak» HÜRRİYETİ, Sömürmek HÜRRİYETİ, Ezmek HÜRRİYETİ'ne yüzdeyüz kavuşmuştur bile. Gayrı kim o HÜRRİYET'e yan bakarsa, silâhlı adamlar başına tebelleş edilir. Önce Cezaevi, sonra Adalet, daha sonra ya zından. ya kurşun..

2. — HÜRRİYET ve İNSANLAR

7 bin yıllık «Uygarlık» mı, yoksa «Medeniyet» mi. ne derseniz deyin, kısaca: Sosyal Sınıflı Toplum o sömürme HÜRRİYETİ temeli üzerine kuruldu. Dile kolay 7000 yıl. Ve insan, kedilerin, köpeklerin, mandala-

(Devamı 5 nci Sayfada)

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ

Haftalık Siyasi Gazete ● Sahibi: HİKMET KIVILCIMLI SAYI: 7 ● 26 OCAK 1971 Salı ● Fiyatı: 100 Kuruş

İzmir ve Ankara'dan sonra İstanbulda da

DIRENIŞ Başlıyor

O. M.

İşsizlik ve Pahalılığı yaratan ve Yurdumuzu Ekonomik-Politik zulümleri altında inleten Amerikan Emperyalizmine ve yerli Ortaklarına karşı bütün Türkiyede sosyal sınıf ve tabakalarda kendini gösteren direnme eğilimi Düşünce alanından, Davranış alanına doğru kaymaya başladı. Devrimci ve Halktan yana çeşitli örgütler; başta İşçi Sınıfımızda olmak üzere fakir köylülerimizde, köy ve şehir küçük Burjuvazisinde Ekonomik ve Politik Krizin yarattığı bu potansiyeli, Devrimci açıdan değerlendirebilmek için Pratik alanda çalışmalara giriştiler. Ilk olarak «İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği» İzmir İl Şubesinin Dev-Genç TÖS ve DİSK ile birlikte hazırladığı «Direniş Haftası»ndan sonra; Ankarada 24 Devrimci Kuruluşun elbirliği ile başlattığı İşsizlik ve Pahalılığı yaratanları protesto kampanyası, 30 - Ocak - Cuma günü yapılacak Miting ve yürüyüşle son bulacak. Bu arada İstanbulda da «İşsizlik ve pahalılıkla Savaş Derneği» Genel Merkezi Direnişe geçmek için hazırlığa başladı. Öğrendiğimize göre «DİSK» de İşsizlik ve Pahalılığı protesto için Miting yapma kararı almıştır.

Bütün bu gelişmeler gelecek için ümit vericidir Fakat henüz mümkün olan ve gerekli olan yapılmış değildir. Halk yığınlarındaki bu potansiyeli, daha iyi değerlendirebilmek için; Devrimci Örgütler arasındaki dayanışmanın ve işbirliğinin daha

(Devamı 4 ncü Sayfada)

KAVGAMIZ SINIF KAVGASIDIR

Büyük basının sakladığı mitingten bir görünüş...

Büyük Basının susması HİÇ DE TESADÜF DEĞİLDİR!

İzmirde 19 - Ocak - 1970 Pazar günü onbinlerce vatandaşın katıldığı ve Izmirde şimdiye kadar görülmemiş biçimde muazzam bir miting ve Yürüyüş yapıldı. İzmir'in en büyük gazeteleri olan «Demokrat İzmir», «Ege Ekspres», «Yeni Asır» gibi gazeteler Miting ve yürüyüşe gereken önemi gösterdiler ve baş sayfalarında Miting ve yürüyüşle ilgili çeşitli resimler ve yazılar yayınladılar. Fakat, Finans - Kapitalizm'in organları İstanbuldaki büyük gazeteler bu Miting ve yürüyüşten tek satırla dahi olsun bahsetmediler Bilmem ne kasabasındaki zina vak'asını birinci sayfalarında sür manşet veren, üç beş kişinin Anadolunun en kıyı şehirlerindeki hareketlerine sayfalarında geniş yer ayıran bu gazetelerin, bu Miting ve Yürüyüşü böylesine bir sessizlikle geçiştirmeye çalışmaları nedendir?... Biz açıklıyalım:

Çünki; bu Miting ve yürüyüşe katılanların büyük çoğunluğu işçiler ve köylülerden meydana gelmişti; bu birinci sebeptir. Yür'iyüşü, «İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği» İzmir il Şubesi hazırlamıştı; bu ikinci sebeptir. Yürüyüş, Amerikan Emperyalizmine ve yerli Ortakları Finans-Kapitalizm'e karşı idi bu üçüncü sebeptir. Asıl en önemlisi ve sonuncu sebep ise şudur:

Bugün yurdumuz; Kapitalizmin ve Emperyalizmin yarattığı ekonomik ve Politik kriz içinde bocalamaktadır. Krizin yarattığı İşsizlik ve Pahalılık ise, bir avuç büyük zenginin dışında tüm Halkımızın ortak derdi olmuştur. Ve Türkiyenin çeşitli yerlerinde çeşitli sınıf ve tabakalarda; Işsizlik ve Pahalılığı yaratan Amerikan Emperyalizmine ve yerli Ortakları Finans - Kapitalizm'e karşı bir Direnişe geçme eğilimi belirgin hal almaya başlamıştır. Izmir'de yapılana benzer Miting ve yürüyüşler yaygınlaşmaya başlar ve bir «GENEL DİRENİŞ» biçiminde gelişirse; Amerikan Emperyalizminin ve yerli Ortakları Finans Kapitalizm'in Kuyruğu sıkışır. Pek tabii Amerikan Emperyalizminin ve yerli ortakları Finans - Kapitalizm'in dümen suyundaki büyük Basın, yani; Cumhuriyet, Milliyet, Hürriyet, Akşam gibi muhterem gazeteler de böyle olayları bilinçli ve kararlı bir susma ile geçiştirmeye çalışır.

O M.

Enflasyon Kapıda Bekliyor

Güvenlik Kurulu'nun son yaptığı toplantıda bazı olumlu kararlar alınacağını ümit edenler hayal kırıklığına uğradılar. Güvenlik Kurulu, bir takım yuvarlak lâfların arkasına sığınarak asıl uygulamak istediğini gizlemek endişesindedir. Amaç; Anayasa'da bazı değişiklikler yapılmasını sağlayarak emekçi halkımızın günden güne gelişen politik bilinçlenmesini önlemek ve halktan yana, Devrimci örgütleri ve çevreleri sindirmektir.

Milli Güvenlik Kurulu'nun; Memleketimizin içine yuvarlandığı Ekonomik ve Politik duruma böyle idare-i maslahatçı davranışlarla çare bulunamayacağını anlayacağı günler pek uzak olmasa gerektir: Enflâsyon, kapıda bekliyor.

O. M

Okuyuculara ve Arkadaşlarıma

Bu sayıdan sonra, «Sosyalist» Gazetesi ile olan bütün ilişkilerimi kesmek zorunda kaldım.

Kendimce yeterli bulduğum bazı nedenlerden ötürü aldığım bu kararı, okuyucuların ve arkadaşlarımın anlayışla karşılıyacağını umuyorum.

Orhan MÜSTECAPLI

DÜNYADA NELER OLUYOR

● Avrupa'nın dev bankaları, EBİC (Avrupa Bankaları Uluslararası Ortaklığı) adı altında birleşmişlerdir. Hollanda Bankası Amsterdam - Rotterdam Bank, Batı Alman Deutsche Bank, İngiliz Midland Bank ve Belçika Societe General de Banque'ın birleşmelerini İngiliz Economist dergisi; «Birleşmeler Avrupa'da yaygın bir egemenliği olan Amerikan sermayesine karşı çıkma amacına dayanmaktadır.» şeklinde yorumlamıştır. Birleşen bankaların sermayelerinin aktif değeri 24,4 milyar dolar olduğu açıklanmaktadır. Buna karşılık, Dünya Bankası sermayesini 24 milyar dolardan, 27 milyar dolara çıkarmıştır.

● My Lai köyünde, 102 Vietnamlıyı öldürmekten sanık üsteğmen William Calley ile er Meadlo, duruşmaları sırasında; «BİZ EMİR KULUYUZ. Yüzbaşı Ernest Medina talimat verdi, biz de öldürdük.» demişlerdir.

● Bolivya'da, eski başkan Ovando kabinesinin Bakanı Albay Edmundo Valencia tarafından yapılmak istenen sağcı darbe bastırılmıştır. La Paz Radyosunda konuşan Bolivya Cumhurbaşkanı Juan Jose Torres; işçilere, çiftçilere ve gençlere bu tür hareketlere karşı hazır olmalarını söylemiştir.

● O.P.E.C. adı ile bilinen Petrol İhraç eden Ülkeler Örgütü, geçen ay, petrol şirketlerinden alınan kâr paylarının % 5 oranında artırılarak % 55 e çıkarılmasını kararlaştırmıştı. Tahran'da yapılacak toplantıda, O.P.E.C. örgütünde olan İran, Irak ve S. Arabistan temsilcileri batılı petrolcülerin tutumu yüzünden toplantının yapılamadığını bildirmişlerdir. Bu yüzden, Sosyalist blok dışındaki ülkelere petrolün % 85'i ihraç edilememe tehlikesiyle karşı karşıya kalınmıştır.

YURTDA NELER OLUYOR

● Yapılan bir araştırmaya göre, 7 yıl içinde zorunlu ihtiyaç maddelerindeki fiat artış oranı şu şekildedir: Ev bakımı % 120, ulaştırma masrafları % 96,2, ilâç % 120,9, ekmek % 39,06, sade yağ % 75,2, yumurta % 77,14 beyaz peynir % 44,17, petrol % 106,9, karabiber % 141,4, doktor visitesi % 66,7, balık % 125,9, erkek ayakkabısı % 57,4 sığır eti % 83, koyun eti % 76,5, bakır tencere % 122,2, kira % 44,5, ısınma aydınlatma % 10,8 giyim % 6,8, ev eşyası % 16,6, temizlik ve sağlık masrafları % 12,5 kültür ve eğlence masrafları % 6,9.

Bu ihtiyaç maddelerindeki fiat artışının 1963 yılına göre oranı % 51 dir.

● Türkiye'nin AET'ye ihraç edeceği sınai ürünlerin gümrüklerinin % 75 i derhal, artanı da kısa bir sürede kaldırılacaktır. Yalnız, bu kararın kapsamına, pamuklu dokuma, pamuk ipliği ve halılar girmemiştir. Sanayimizde, dokuma üretiminin en başta geldiği düşünülürse alınan bu kararın bir oyun olduğu daha iyi anlaşılır. İhraç edemiyeceğimiz ürünler için, AET teorik ihraç kolaylığı göstermekte, fakat fiilen ihraç edebileceğimiz ürünler için bu kolaylığı göstermemektedir.

1970 de Türkiye'de pamuklu dokuma sanayii şu şekildedir:

PAMUK İPLİĞİ

İğ sayısı	yıllık kapasite	Yurtiçi tüketim	iht. fazlası (ihracat potansiyeli)
1.200.000	165.000 t.	144.000 t.	21 000 t.

PAMUK DOKUMA (Ham Bez)

24.000	720.000.000 m.	600.000.000 m.	120.000.000 m.

Görüldüğü gibi; AET, 21 bin tonluk ipliği ve diğer pamuklu dokuma ihraç kapsitesin.., % 75 gümrük indirimi yapılacak ürünler içinden özellikle çıkarmıştır.

● 1970 yılında milli gelirdeki brüt artış % 4,8 dir Nüfus artışının % 2,6 olduğu düşünülürse, plânda öngörülen % 12 lik hedefin gerçekleşmesi havada kalmıştır. Ayrıca, iktisadi Devlet Teşekküllerinin bilânço zararları da 2 milyarı geçecektir. 30 milyarlık aktif değeri elinde bulunduran işletici kurumlar, üretime katkıda bulunmak şöyle dursun, bütçeyi kemirmeye devam etmektedirler.

İşsizlik ve pahalılık daha da artacak. (Gazetelerden)

DEVRİMCİ SAFLARDA

talkın verip, salkım yutan

BİR ACAİP KİŞİ

M. BULDANER

Burjuva entellektüel (!) çevreleri arasında yaygın bir hüküm vardır: «Fikir tartışmalarını şahsiyata dökmemek». Yâni her tür li yazışma, çizişme ve karşılıklı tartışma Fikir (!) alanında kalmak şartıyla serbesttir. Fakat işi, kişilerin özel durumlarının ve günlük yaşantılarının elestirisine dökmek, zinhar yasaktır. Zira altından çapanoğlu çıkar; malûm hikâye «Tencere dibin kara, seninki benden kara». Burjuva çevrelerinin özel hayatlarının açıkça masından neden ürktüklerini bildiğimiz için, «Aman fikir tartışmalarını şahsiyata dökmiyelim» diye feryat etmelerine bir dereceye kadar hak vermek gerekir.

Bundan senelerce önce «Yeni Sabah» gazetesi sahibi Sefa Kılıçlıoğlu ile Abdi İpekçi'nin hocası, «Vatan» gazetesinin başyazarı Mandacı Ahmet Emin Yalman arasında da böyle bir fikir tartışması olmuştu. Önce gazetelerin sütunlarında tatlı tatlı devam eden fikir tartışması bir ara kızışmış, her iki taraf da boş bulunup, centilmenlik sınırlarını aşarak birbirlerinin özel hayatlarına el atmışlardı. Sonunda korktukları başlarına geldi ve Çapanoğlu çıktı. Ahmet Emin Yalman bir yazısında; Sefa Kılıçlıoğlu'nun daha önce garsonluk yaparken birçok kirli işlere karıştığını, seks hayatında ve özel ilişkilerinde de anormal davranışlar içinde bulunduğunu ima etti. Sefa Kılıçlıoğlu durur mu!... O da Peyami Sefa'ya yazdırdığı çğrenilen imzasız bir makalede; Ahmet Emin Yalman'ın Selânik idadisinde talebe iken okulun kapıcısı Mustafa'nın odasında Mustafa ile curmumeşhut halinde yakalandığını açıklattı. O ara daha başka bazı söylentiler de almış yürümüştü. Yalman'ın yaşlı hanımının özel bir gaz soniyeri olduğu burada genç erkekleri kabul ettiği; Sefa Kılıçlıoğlunun da Gazetesinin binasının üst katındaki havuzlu ve fıskiyeli özel haremine, harem hayatı yaşadığı iddia edilmişti.

Halkımız da bu iki yüzlülüğün farkındadır. Bu konu ile ilgili bir Atasözümüz de vardır: «Hocanın dediğini yap, yaptığını yapma» denir. Vakıa zengin çevrelerin iki yüzlülüğünü tamamen garip hocaların sırtına yüklemek bir yerde insafsızlık sayılabilir; fakat bir diğer Atasözümüz de «Eşeğine vuramayan, semerine Vurur» diyerek konuya açıklık getirir. Aslında Halkımız; tarihteki zengin tecrübesinin kazandırdığı filozofluk kinin ne yaptığını ve ne işlediğini görür, anlar. Son zamanlarda bu görüş ve anlayış daha bir parlaklık kazanmaya başladı. Artık İşçi Sınıfımız, fakir Köylümüz, Şehir ve köy küçük burjuvazisi; söyledikleriyle yaptıkları birbirini tutmayan; yani düşünceleriyle davranışları arasında çelişki olan kişilere inanmanın hata olduğunu daha bilinçli şekilde anlamaya doğru yöneldi. Bu uyanış ve yükselişin kısa bir zamanda, bazı Devrimci kişilerin özel hayatları ve günlük yaşantılarıyla düşünceleri arasındaki çelişkileri de görmeye kadar gelişeceğine inanıyoruz.

Bütün bunları söylemevi neden gerekli gördük?.. Çünki, henüz yeni yetişen Devrimci gençlerimizin; bazı Devrimci geçinen kişilerin yalnız sözlerine baktıklarını, onların düşünceleri ve söyledikleri ile davranışları arasındaki çelişkilerin üzerinde durmadıklarını ve bunu önemsemediklerini görüyoruz. Oysa her Devrimci; hele liderlik iddiaları da varsa, özel yaşantısı'nın hesabını her an açık alınla verebilecek durumda olmalıdır ve bu hesap, gerektiği anda hiç bir sakınca gözetilmeksizin kendisinden sorulmalıdır. Bütün Dünyada, tarihte ve

Ferit bey-progresif vergi

A. CERRAHOGLU

Osmanlı Mebusan Meclisinde Kütahya mebusu Ferit Bey, sosyalist mebusları - bazı mesleklerde ve bir noktaya kadar destekliyenler arasındaydı, progresif vergi meselesinde, Vartkes ve Zohrap Efendilerin yanında yer alıyordu. Müterakki verginin esası hakkında onların tekliflerine tamamile katılıyordu:

— Bir memlekette - diyordu - herkes fedakârlıkta eşit olarak yaşarsa, o zaman memlekette adalet ve vergilerde eşitlik vazedilmiş demektir.

Ferit Beye göre:

Vergilerin her birinde birçok haksızlıklar görülür. Fakir halk, olağanüstü tekâlif altında ezildiği halde; daha yüksek, oldukça refah halinde bulunan kimseleri bir yana bırakır. Meclis, umumi bir ekonomi politikası ittihaz etmelidir.

Bendeniz, - diyor Ferit Bey - Maliye Nâzırımızın fikirlerine kat'iyyen iştirak edemiyeceğim. Alınız size bir sosyalist daha diyorlar. Bendeniz söylerim ki, kat'iyyen sosyalist değilim. Ve sosyalistliğin, iştirakiyyûnun mesleğine iştirak etmek taraftarlarından da değilim. Esasen, incelenecek olursa, sosyalistlikte vergi yoktur. Onların görüşü tekmil eraziyi zaptetmek endüstri vasıtalarını ele almak ve bu suretle vergi bırakmamaktır (gürültü). Bu suretle, meseleyi iştirakiyyûn meselğine doğru sevk ederek, mecrasını değiştirerek bir tarafa atmak gerekmez.

Zohrap ef. - İnsafiyyûn deyiniz de anlaşılsın. Ben bundan sonra böyle diyeceğim.

Ferit Bey, sosyalistlerin istediği biçimde progresif vergiyi değil, mutedil surette progresif veya mütedenni vergi istiyordu. Vergi sisteminin başka türlü onarılacağına inanmıyordu. Nisbî usulü red ediyordu «Progresif usul heryerde yoktur. Bu sosyalist usulüdür» diye itiraz edenlere karşı da şöyle diyor:

— Bu itiraz doğru değildir. Şimdiye kadar medeni memleketlerin hiç birisinde sosyalistlerin tamamen hükümet idaresine gelerek işleri çevirdiklerine dair bir örnek bilmiyorum. Fakat, yine bu uygar memleketlerin çoğunda progresif vergiyi görüyorum. Maliye Nazırı progresif vergi usulü bulunmıyan yeni bir medeni memleket mevcut olduğunu gösterecek olurlarsa, kendilerine teşekkürlerimi sunarım.

Ferit Bey, Meşrutiyetin ilânından sonra, politik özgürlüğe kavuşulduğunu, fakat ekonomik özgürlüğe kavuşmanın önemli olduğunu belirtiyor; ve şöyle diyordu:

— Eğer biz her reform teşebbüsünde, «yabancılar acaba bize sermaye verecekler mi?» diye telaşa kapılacak olursak, o zaman yaşamak için daima yabancıların gönderdiği ilâçlara muhtaç bulunan sıska çocuklar gibi yaşayarak, daima hor ve hakir olacağız. Ne maliyemizi islâh edebileceğiz, ne de bütçemizde denge kurabileceğiz. Kendi menfaatlerimize karşı, diğer Devletlerin çıkarlarını asla tercih etmemek, kendi mali ve ekonomik menfaatlerimizi üstün tutmak zorundayız...

zamanımızda gerçek Devrimciler, hele Devrimci liderler, özel hayatlarındaki yaşantılarının dürüstlüğü ve sadeliği ile de dikkati çekmişler ve tanınmışlardır. Devrimciler arasında ve Dev rimci saflarda bu anlayış mutlak şekilde benimsenmelidir.

Yoksa, bizdeki gibi, kalip bir salonda bir kaç saat devrimci nutuk çekip; ondan sonra lüks lokantalarda ve Kulüplerde ailece fink atan bir kişi, Burjuvazinin bile iğrenç bulduğu davranışlar içine düşer, Devrimciliğe taslıyabilir ve daha fecisi kendisini Devrimci diye kabul ettirebilir. Ve hatta bu kişi, İşçi Sınıfımızın davasına ihanet etmiş bazı provokatörlere kaside düzmekte sakınca görmez de; hataları ve sevaplarıyla bütün hayatını Devrimci Mücadeleye adamış kişilere çamur atabilir. Hayatı boyunca, hiçbir devrimci faaliyete katılmadığı halde, kendisini eski hareketlerle ilgili imiş gibi gösterme oyunlarına girişebilir. Sülâlelerinin fakir kömürünün sırtından edindikleri geniş arazilerinde kâhyalık eden adamların öldükten sonra, kafatasını kütüphanelerinin üzerinde saklamak garabetini kendisi gösterdiği halde; başkası tarafından «zortlama» tabirinin kullanılmasını acaip bulabilir.

Bu kişi, bütün ömrü boyunca çalışmadan, rahat ve lüks içinde bir hayat sürer ve halen bu yaşantılarını devam ettirebilecek geniş topraklara sahip olur da; hayatlarını çalışarak kazanmak zorunda kalmış, ömrü boyunca sade bir yaşantıdan ayrılmamış, öldüğü zaman kırk parası çıkmayan ve sağlığında karşısında hazırol vaziyetinde durduğu kişiyi küçük Burjuva soytarısı diye kınıyabilir. Cümünden sonra küçük Burjuva soytarısı diye kınadığı kişi, bizim de bildigimiz hatalarına rağmen «Sosyalist» mücadelenin içinde olduğu sırada; C.H.P. saflarına adam aşırmakla meşgul bulunan kendi pederlerini, Devrimci dergileide kahraman diye yutturmaya çalışabilir. Ve kendisine gerekli cevabın, yazılacağını öğrendiği zaman da «Mahkemeye veririm» diye tehdit haberleri yollamaktan çekinmiyebilir. Bütün bunlara rağmen kendisini Devrimci Gençliğe, lider ve devrimci diye yutturma çalışmalarında başarı da sağlayabilir.

Biz Devrimci Gençlerimizi bu tipler ve bu konu üzerinde dikkatle durmaya çağırıyoruz. Düşünce ve Davranışları birbirini tutmayan, özel yaşantıları ile Devrimci saflar'da söyledikleri sözler arasında çelişki bulunan kişileri tanımasını öğrenmeliyiz. İşçi arkadaşlar bu kişileri tanımada çok ustadırlar ve usla kül yutmazlar. Onun için bu tipler faaliyetlerini özellikle öğrenci çevreler üzerinde yoğunlaştırırlar. Dev rimci saflarımızı bu gibi asalaklardan arındırmak bazı gruplar arasında devam eden yüzeydeki çatışmaların azalmasında da olumlu sonuçlar verir. Ve proleteryanın gerçek «Sosyalist Partisi»nin kurulabilmesini kolaylaştırır.

İŞÇİ SINIFIMIZ

Yiğit işçi Gardaşlarım

«İT YEMEZSE IRGAT YER»

bir ölmek var, bir de direnmek
ölüm hele sonra, direnmeyi deniyeceğim
alnıma bir «SUS» yazmışlar yedi kuşak ötesinde
alnima bir sus yazmışlar
kim, niçin, neden
ben ırgat Hasan'ım gurban
bunu bilmek istiyorum ölmeden.

Tüm ezilmişlerin içini kemiren bu yara, ozan Hazım Zeyrek'in kaleminde böyle yansıyor. Ozan Nebi Dadaloğlu «ELLERİMİZ» adlı yapıtında: Bizim ellerimiz üretiyor, onların elleri tüketiyor »diye bir başka yaranın acısını dile getiriyor

Evet, bizim ellerimiz üretiyor, onların elleri tüketiyor ve bizleri üretiklerimizden yoksun bırakarak sömürüyor ve «İt yemezse ırgat yer» diyerek artıkları ile fabrikalarında karın tokluğunu çalıştırmak istiyorlar. Ve çalıştırdılar da yıllar yılı. .

Ne varki işçilerimizin alınterlerini sömürerek biriktirdikleri paralarla sıçandeliği satın alacakları günlere doğru yaklaşırken büyük bir suçluluğun telâşı içerisinde siz Devrimçi İşçi kardaşlarımıza saldırmakla son kozlarını kullanıyorlar. Bu saldırılar birer sınıf kavgalarıdır. Onlar, kendi sınıflarının bilinci içerisinde gasbettikleri haklarınızı «kendi torunlarına miras bırakmanın mücadelesi», sizler ise gasbedilen haklarınızı geri alma mücadelesi içerisinde bulunuyorsunuz. Bu, diyalektiğin gereğidir. Işin acı olan tarafı: işçilerin omuzlarını basamak yapan Türk - İş yöneticileri gibi yöneticilerin işçilerin dâvâlarına ihanet ederek Amerikan parası iktidara satılmalıdır.

Hatırlarsınız, 1969 seçimleri arifesinde bu sarıbenizli sendika yöneticileri tertipledikleri büyük mitingde: seçimlere ağırlıklarını koyarak işçilerin isteklerini yerine getirmeğe çalışacakları yerde «Şimdiye dek tüm işçi istekleri hükümetçe olumlu karşılanmıştır. Seçimden sonra işçilerin yararına olan yasalar çıkarılacaktır» diyerek bal gibi iktidarın propagandası yapılmıştı. Oysa ki seçimlerden sonra işçilerin yararına dedikleri yasalar, işçilerin sendika özgürlüğünü de ortadan kaldıran yasalar olmuştur ki 15 - 16 Haziran İşçi hareketi bu kısıtlamadan doğmuştu.

İşçi Gardaşlarım,

Sen, yerin 500 - 1000 metre derinliklerine kazma sallayarak sobalarımıza, fabrikalarımıza, kaloriferlerimize kömür çıkarırken gecekondularda yavruları soğuktan titreyen,

Sen, mahzenlerde yuttuğun bütün tozları ile ciğerlerinden kan kusarken bizlere filtreli sigaralar imal eden,

Sen, elini, kolunu, bacağını kaptırdığın makinelerde bizlere cici kumaşlar dokuyan,

Sen, arabaları, taksileri, trenleri, uçakları imal ederek akşamları yorgun argın yaya olarak barakana dönen,

Sen, sırtında harç taşıyarak yükselttiğin apartmanların kapıcılığına hasret kalan,

Sen, gece gündüz çalıştığın halde geçim sıkıntısı içerisinde kıvranırken, masanın başında oturan patronların servetlerine servet katan,

Hasılı ürettiğini yiyemiyen, yaptığını kullanamıyan, kazandığını alamıyan, en doğal isteklerinin cevabı kurşun olan sen.

Sen evet sen. Ama bu böyle sürüp gitmiyecek. Senin elinle gerçekleşecek.

Emperyalizmin tasfiye edildiği; Tam Bağımsızlığın kazanıldığı; yerli ortaklarının yok edildiği, tüm gelir kaynaklarının toplum lehine işletildiği yani İşçi sınıfı ideolojisinin rayına oturtulmasındaki öncülüğünüzden dolayı sizleri candan kutlular Devrimci eylemlerinizin devamını dilerim.»

H. Basri AYDIN

Kahrolsun Satılmışlar

Satılmışın kahpe kurşunuyla
Hayata doymadan yumdun gözünü
Hakkım uğrunda ölürsem diye
Gülerim demiştin tuttun sözünü

Ölüme giderken yine gülmüşsün
Ben ölmeyle devrim durmaz demişsin
Zafer emekçilerin diye kükremişsin
Zaferi görmeden yumdun gözünü

Yolundayız A BEY rahat uyusun
Sarsılıyor bozuk düzen temelden
Ya yarın yıkılır ya ondan evken
Kovacağız yurttan yabancı it sürüsünü

Devrim yoluna canlar gidiyor
Analar yavrusunu kurban ediyor
İşçiler artık uyandık diyor
Kaldırırken Hüseyin Çapkan'ın ölüsünü

Sen yerinde rahat uyu
Şehidimiz Hüseyin Çapkan
Hesap sorulacak kapitalist soyundan

GISLAVET İŞÇİLERİNDEN
YUSUF BAYIR

Yurdumuzda Tekstil Sanayiinde Tezgâhlanan Oyun

Develüasyondan sonra, Sanayi Bakanı ile Tekstil fabrikatörleri arasında yapılan görüşmeden sonra, Tekstil mamullerine % 10 zam yapma izni verilmiş, bu duruma göre, özel sektörün piyasaya sürdüğü kaput bezinden elbiselik kumaşa kadar bütün mamulleri % 10 fiyat artışı ile satılmıya başlamıştı. Hükûmetin fabrikatörlere verdiği bu faizden daha da şımaran (Nazlı sermaye) kârlarının azaldığını bahane ederek iş yerlerinden toplu veya münferit işçi çıkarmak yoluna girişmişlerdir.

Emek sahibi işçiler son ekonomik kararlardan sonra dahada artan hayat pahalılığı karşısında ücretleri ile geçinme imkânını kaybederek buna ilâveten de işsizlik tehlikesi ile karşı karşıya bırakılmışlardır. İşsizliğin yaygın bulunduğu ülkemizde ,iş verenler, işten çıkardığı her işçiyi ailesiyle birlikte açlık ve sefalete mahkûm ettiklerini elbette bilmektedirler.

Gerekçeleri ne olursa olsun bu yola baş vuran iş verenler, emeği ile geçinen insanların yaşama haklarıyla oynamanın kötü, tahmin edemiyecekleri kadar kötü sonuçlar doğuracağını hiç bir zaman unutmamalıdırlar.

Anayasamız, devleti, çalışanların korunması ve işsizliği önleyici tedbirlerin alınmasıyla görevlendirmiştir.

Bütün yetkililerden Anayasamızın emrinin icaplarına uyarak hareket etmelerini dilemek en tabi'i hakkımızdır.

Sosyal adaletin bulunmadığı bir ülkede, ne gerçek demokrasiden nede gerçek kalkınmadan söz edilebilir.

Kalkınma ve gerçek demokrasiye kavuşmanın tek yolu, sosyal adalet mücadelesinin başarıyla sonuçlanmasından sonra olacaktır.

Son günlerde bir takım karanlık emellere sahip iş verenler Anayasamızın sosyal adalet yapısını temelinden dinamitleme, yıkma yarışına girişmişler, aynı paraleldeki sözde işçi haklarının sonuncusu görünen son sendikacılarla elbirliği ederek bilinçlenmiş işçileri. diğerlerini sindirmek ve oyunlarını rahatça oynayabilmek için iş yerlerinden uzaklaştırmışlardır. Bu durum en hafif tabiriyle iyi niyetten dürüstlükten yoksunluktur. Bunun aksini söylemek iyi niyetli kişiler için zordur.

Bu gün işçi sınıfının tek temsilcisi olarak empoze edilen Türk - Iş konfederasyonun da bu olaylara seyirci kalması ve bünyesindeki sendikaların şimdiye kadar işçiye hiç bir iş güvenliği getirmemesi Türkiyemiz ekonomisinde ve işçi sınıfımıza ne gibi oyunların tezgâhlanmak istendiğini göstermektedir.

«İ.P.S.D.) işsizlik ve pahalılıkla savaş derneği bu davranışlara karşı mücadele etmek ve daha ne gibi oyunlarında tezgâhlanmak istendiğini kamu oyuna açıklamak suretiyle yurtseverlik görevini yerine getireceği inancındadır.

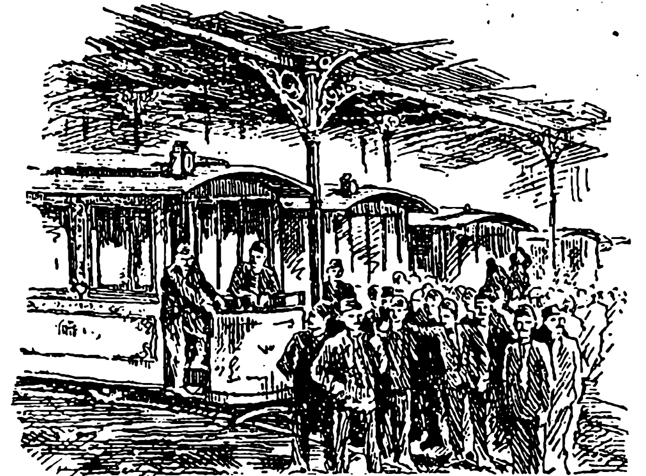
İşten atılan Tekstil işçisi
Halit ÇETİN

TARİHİMİZDE İŞÇİ HAREKETLERİ

ÇİZEN: T. ORAL

Tramvay İşçileri Grevi

1910 Mayısında, Dersaadet Tranvay Şirketi ile müstahdemi anlaşamadı. İşçiler Tranvayları çalıştırmadı, greve gittiler. O günkü sıkı yönetim'in zor şartlarına karşı herşeyi göze aldılar. En önemlisi, ücretlerinin arttırılmasından başka Osmanlı tabaasından olmayan yabancıların işten atılmasını da istiyorlardı. İlk defa işçi hareketlerinde anti-emperyalist bir tutum görülüyordu.

Tranvay Şirketi acemi işçi kullanmaya kalktığından kazalar ve olaylar oluyordu. 23 Mayıs 1910 tarihli «Sabah» gazetesi şöyle yazıyordu: «Şişlide halk ile tranvay işçileri arasında müessif bir olay olmuş, Şirket, yeni işçilerle bir iki arabayı sefere koymuş, orada bulunan halk, bir takım aile babaları işsiz güçsüz bırakılırken bu tecrübesiz müstahdeme iş verilmesine kızmış nümayiş yapmıştır. Polis müdahale etmek isteyince de arabanın camlarını pencerelerini kırmıştır. Halk burada işçiden yana çıkmıştır.»

Yine 1909 da Bursa'da İpek fabrikalarında çalışan işçilerin çok zor şartlara ve az ücrete karşı direndiklerini görüyoruz.

Zonguldakta da maden işçileri haksızlıklara karşı Dahiliye Nazırına dilekçeler veriyorlardı.

Tatil-i Eşgal Kanunu ve Sıkı yönetim dolayısıyla hafifleyen işçi hareketleri, örgütlenme ve bilinçlenmeye hız vermişti. Hareketler yine de durmadı, Hasanağa tütün deposu işçileri, İzmirde bir ticarethanenin işçileri grevler yaptı.

Tarihte Büyük Devrimciler

İBNİ HALDUN

«İbni Haldun, Toplum ve Tarih kanunlarını Mark - Engels'lere müjdeci olurca izlemiştir. Bu dahiyane buluşları, yaşadığı büyük pratik olaylardan sezmiştir.»

Hademut kabilelerine mensup olan İbni Haldun''un ailesi Yemen'lidir. Muhtemelen VIII. asrın sonlarına doğru İspanya'ya göç etmiştür. Bu sülâlenin askeri müstemleke olan «Cünd» e mensup olduğu sanılmaktadır. Endülüs Emevilerinden Emir Abdullah El Mervani zamanında İşbiliye'de meydana gelen siyasi isyanda; Endülüs valilerinden Ümeyye B. Abdulgafir'in reislik ettiği Ebu Abdeh ailesi, Abdullah. B. Hacib'in başında bulunduğu Hacib ailesi, Küreyb'in idare ettiği Haldun ailesi büyük rol oynamıştır.

XIII. yüzyılda İspanya Kralı III. Ferdinand İşbiliye'yi fethedince; İspanya müslümanlarından büyük bir kısmı ile İbni Haldun'un ailesi de Afrika'ya gitmek zorunda kaldı. Afrika'ya giden müslümanlarla birlikte İbni Haldun'un ailesi Tunus'a yerleşti. O devirlerde Tunus, ticarî ve küllürel merkez durumundaydı. Tefeci - bezirganların uğrak yeri olan Tunus'un sosyal yapısı, İbni Haldun'u çok etkilemiş ve yetişmesinde büyük rol oynamıştır. İbni Haldun'un doğuşu ve ilk tahsilini aldığı dönemlerde Tunus'ta Beni Hafs hanedanlığının hâkimiyeti vardı. Bu hanedanlık 1228 yılından 1574 yılına kadar iktidarda kaldı

İbni Haldun önce, Ebu Abdullah Muhammed B Said'in kürsüsüne devam etti. Hocası Hadrem'in ikazıyla, dini bilgiler üzerine eğilmeye başladı. O devrin en ünlü hocalarının kitaplarını var gücüyle okudu. Malik B. Enes'in «El Muvaffa» ve «El Teshil», Abd-el Ber'in «El Tevassi» ve İbni Hacib'in «El Muhtasar» adlı kitaplarını; «Herkesin yaptığı gibi ezberlemedim, sadece okudum.» diyor. Bu arada Arab Edebiyatı ve Arab fizyolojisini inceleyebilmek için lisan öğrenen İbni Haldun'un 18 yaşındaki öğrenim durumu budur. Bu yaştan sonra, Tunus medreselerinde ders vermeye başladı.

1348 - 1350 yıllarında Fas hakimi Ebu-l Hasan Tunus'u istilâ edince, Fas'lı âlimler de Tunus'a gelmişti. Haldun bu alimlerle görüşme imkânı buldu. İslâm hukuku, akli ve felsefi meseleler üzerine geniş bilgiler elde etti. Durumu kendisi şöyle anlatır: «Gençliğimden beri ilime iştiyakım vardı. Her zaman ilim derneklerine koştum. Fas'tan Tunus'a gelmiş olan alimlerden Ebu Abdullah'ın derslerini üç yıl takibettim. O sıralarda Ebu-Ishak, Kostantin valisi Ebu - Zeyd'e karşı harekete geçti. 1353 yılında ordu ile beraber Tunus'tan çıktım. Yolda, Beni Merrin alimlerine katılmak istedimse de, bana kardeşim Muhammed engel oldu. Ordu ile Übeyye geldim. Buranın en büyük alimlerinden Şeyh Abdurrahman el Aznafi ile görüşme imkânı buldum. Sonra Telesse'ye, oradan da Kafesse'ye geçtim. Fas hakimi Ebu Inan'ın isteği üzerine kendisinin Hacibi oldum. Toplantılarda hâkim beni yanına alır ve mühim bir mevki verirdi. Fakat o sırada, Beceya Emiri Ebu Abdullah Muhammed. Fas'ta mahpus bulunuyordu. Beni onunla ilgili göstererek, iftirada bulundular. Bunun üzerine Ebu İnan beni tevkif etti. Ebu İnan'ın ölümüne kadar hapis yattım. Yazdığım bir kasideyi okuyan Ebu İnan; beni tahliye edeceğini söylemiş, fakat Fas'ta bulunmadığından bunu yapamadan ölmüştü. Sonradan beni vezir, Hasan B. Ömer tahliye etti. Eski görevim de iade edildi»

Ebu Salim Fas sultanı olunca, İbni Haldun başkatip oldu. Siyasi muhabereler onun elinden geçiyordu

(Devâmı 5. sayfada)

BÜYÜK OYUN

(Baştarafı 1 nci Sayfada
Arkadaşımız İbrahim SEVEN'i soygun ve daha sonraki olaylara karıştırmak istemektedir. Arkadaşımız Gerek soygun olduğu gün gerek diğer günler Gazetemiz Ankara bürosunda oturmaktadır. Elini kolunu sallaya sallaya dolaşmasına rağmen; Polis güya karayolu, Demiryolu ve havayolunu kontrol altına aldığını iddia etmesine rağmen Arkadaşımızı yakala yamamaktadır.

Arkadaşımız, sansasyon gazetesi olmakla tanınan bir gazetede başkasına ait resimin altında ismini görüp O gazetenin bürosuna gitmişse de haberin yanlışlık eseri olduğu (!) iddia edilmiştir. CIA'in yetiştirdiği bizim MİT Komploları bile eline yüzüne bulaştırmaktadır. Resmi devlet Radyosu TRT gibi ciddi (!) bir kuruluş 13 bülteninde kesin olarak Arkadaşımız İbrahim Seven'in bu işle de karıştığını iddia etmesine rağmen Arkadaşımız basın mensuplarıyla iddia sahibi Avukatı arayıp bulmuş fakat Avukat, teşhis bir yana Arkadaşımızın kendini tanıtmasına rağmen, Arkadaşımızı hayatında hiç görmediğini basın mensupları önünde ikrar etmiştir. «Bütün bunlar gösteriyor ki Finans Kapitalist - Tefeci bezirgan ortaklığı batağa sürüklenmiş ve yapacağını şaşırmış;. Türkiye sosyalistlerine komplolar hazırlayıp başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halkımızın örgütlenmesine engel olmaya çalışmaktadır.

Bütün bunlar ne Türkiye halkını ne de Türkiye sosyalistlerini yıldıracaktır. Dün yada denenip ipliği pazara çıkmış metodlar Türkiyede de mutlaka yenilecektir.

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı
Yaşasın Tüm demokratik güçlerin birleşik cephesi
Kahrolsun İşsizliği ve Pahalılığı yaratan A. Emperyalizm ve yerli ortakları.

Sosyalist Gazetesi
Ankara Bürosu

AŞIKLAMA

Şu iki satırlık yazım
Sanadır Kardeşim sözüm
Sömürücü elinden yurdum
Kurtarırsın ben ölsem de

Devrimciyiz var mı daha
İşçi - Köylü Gençlik aha
Biçilmez onlara paha
İçim rahat ben ölsem de

Güner'iyim haklı davam
Al Bayraklı büyük kavgam
Belki zindan belki idam
Devrim sürer ben ölsem de

Güner GÜÇBİLMEZ

Gazetecilik metodumuz

«SOSYALİST» gazetesi BİLİMSEL SOSYALİZM metoduyla çalışıyor. Bilimsel sosyalizm kurucusu Friedrich Engels diyor ki:

«Materyalist metod, çoğu kez siyasi çekişmeleri, ekonomi gelişiminin ortaya çıkardığı mevcut sınıflar ve sınıf bölümleri arasındaki çıkar dövüşlerine döndermekle, ve çeşitli siyasal partilerin de gene o sınıf ve sınıf bölümlerinin deyimlendirilişi olduklarını ıspatlamakla yetinmekten başka bir şey yapamaz.» (F. E.: Fransada Sınıf Mücadeleleri'ne giriş. S. 3)

Tarihsel Maddecilik, her sosyal olayın, en son duruşmadaki sebebini EKONOMİ'de bulur. Sınıflar da EKONOMİ yaratığıdırlar. Öyleyken, günlük olayların izleniminde birinci madde EKONOMİ dururken, ondan sonra gelen SINIFLAR ve bölümleri ele alınmakla yetinilir.

Çünkü bir gazete, göz önünde ırmak gibi akıp geçen olaylara bakar. Bu akıcı olayların kaynak akıntıları derin ekonomi sebeplerini günü gününe yakalayıp aydınlatmak elden gelmez. Bu elden gelemeyişi Engels şöyle açıklar:

«Akar Tarihten ödünç alınan olaylarla sonuçlarını değerlendirirken, tâ en son ekonomi sebeplerine dek hiç bir zaman çıkılamaz. Hattâ bugün bile, teknik yetkili basın öylesine bol bol malzeme sunarken dahi İngilterede olsun, sanayi ve ticaretin cihan piyasası üzerindeki gidişini günü gününe izlemek, hele üretim metotlarında ola gelmiş değişiklikleri izlemek, hem de bunu her ân çeşit çeşit karmaşık ve boyuna değişir faktörlerin genel bilânçosunu yapabilecek yordam da izlemek imkânsız kalacaktır: Çünkü üstelik o faktörlerin en önemlileri, ansızın ve zorla suyun yüzüne çıkmadan önce, uzun süre gizli (occulte: loş, esrarlı) güç olarak etki gösterirler. Verili bir dönemin ekonomi Tarihini duruca göz önünde tutmak, hiç bir vakit sıcağı sıcağına yapılamaz; ancak iş işten geçince, malzemeler derlenip eleştirildikten sonra öyle duru bir görüş edinilebilir. Burada istatistik gerekli bir kaynak ise de, olan bitenleri ancak geriden topallıyarak izler.» (F.E.: Keza).

Bu açıdan iki pratik sonuç çıkar:

1 — Kolay gazetecilik «Bir insanın bir köpeği ısırması» gibi iğneli yüzey havadisçiliği yapar. Para kırar. SOSYALİST, olayların derinliklerinde gizli ekonomi nedenlerini arıyor. Bu işin güçlüğü yüzünden yanıldıkça, bütün okurlarımızdan düzeltmeler bekleriz. BURJUVA yazarlarından farkımız, yanılgımızı yüzümüze vuracak olanları güler yüzle karşılamakta toplanacaktır.

2 — Bilimsel gazeteciliğin elinde kalan günlük siyaset pusulası SINIF kavramıdır. Hangi gerekçeyle olursa olsun SINIF gözlüğünü körelten yayın, ya kendisi pusulayı şaşırmış, ya okurlarına pusulayı şaşırtmak ister durumdadır. KÜÇÜKBURJUVA yazarların dan farkımız, «Gerçek» YÖN'cülüğü, veya orijinallik göstereceğiz diye, İşçi Sınıfı PUSULAMIZI yitirmemekte toplanacaktır.

Sosyalist

EKONOMİ POLİTİK

Bugünkü Türkiye Ekonomi - Politikası

Sermaye Konsantrasyonu: (Antika + Modern) Kapitalistlerin Birleşmesi

Resmi İstatistiklerde tersini görüyoruz. 1954 ten bir yıl sonra, 1955 yılı Türkiye'nin tüm İşveren sınıfı, finans - Kapitalistlerle birlikte: 40 bin kişi bile değil. Kapitalizmin konsantrasyon sermayenin gittikçe az elde büyümesi, yoğunlaşması) kanununu herkes bilir. O bakımdan, Sermaye büyür, ama sermayecilerin sayısı küçülür. Kimi altüstlükler, arada sermayeci sayısını kamçılayıp gel geç olarak çoğaltsa bile, sürekli kural: her geçen yıl bu sayının kişi ve işletme olarak azalma eğiliminde olduğunu gösterir.

Türkiye'de bunun tersi olabilir mi? «Büyük» adlı «10 işçi veya beygir gücü» çalıştıran Sanayi imalât işyerlerine bakalım. Bunlar arasında gerçekten büyük olan ve her yıl bir başka boşluğu doldurmak zorunda kalan Devlet işletmelerini bir yana bırakalım Onlar 1958 yılı: 195 iken, 1959 yılı: 214, 1960 yılı: 219. 1961 yılı 226. 1962 yılı: 230, 1963 yılı 237 olmuşlardır... Asıl Özel Girişim kesiminde «Büyük» işyerleri sayısı ile, o işyerlerinde «ücretsiz» çalışanların sayıları yıllara göre şöyledir:

Yıllar	İşyeri Sayısı	Yıl Farkı	Ücretsiz çalışanlar	İşyeri ile ücretsizler farkı
1958	4928	—	4777	151
1959	5205	+ 277	2793	2412
1960	5286	+ 81	4163	1123
1961	6638	+ 1352	5610	1028
1962	3795	— 2843	2458	1337
1963	2774	— 1021	686	2088

İmalât Sanayii bakımından kızoğlankız (bâkir) sayılması gereken Türkiye'de bile rakamların (arada yanlış ihtimalleri de göz önünde tutulursa) genel gidişi azalmak olmuştur. 1958 den 1961 e dek 4 yıl işyeri sayısında artış var. Ondan sonraki 2 yıl ise eksiliş o artışları fersah fersah geçer. 4 yıl boyu artışların toplamı (1710) iken, ondan sonraki 1 yılda eksiliş tek başına (2843). iki yılda eksiliş (3864) ü bulur: 4 yıldaki çoğalış, 2 yıldaki azalışın yarısından çok daha düşüktür Azalış çoğalıştan 4 - 5 kat (4.6 kat) daha hızlıdır. Ve gerçek kapitalist gelişim de ancak bu tempoyla olur.

İmalâtta Ücretsiz çalışanların sayıları düşünülürse, durum daha da konsantrasyon lehinedir. 1958 yılı büyük sanayiin 4928 inde ücretsiz çalışanlar 4777 kişidir demek bu işyerlerinde patronun çalışmadığı 151 işletme vardır. 4777 işletme esnaf - patron elindedir. 1963 yılı oran tersine döner: esnaf - patron işletmeleri 686 dır, asıl kapitalist işletmelerse 2088 dir. Yâni 6 yılda işletme sayısı % 44 (yarıya yakın) azalır; kapitalist karakter 13 kat çoğalır.

Böyle bir gidiş ülkesinde nasıl olur da kapitalistlerin sayısı her yıl ardarda % 100 (4 yılda % 395) artar? Ya sayı bilmiyorlar bizim sayın İstatikçiler, ya Kapitalist nedir tanımıyorlar. Yahut, Finans - Kapital efendileri, kendi Sosyal tabanının iğneleştiğini görünce, ne yapıp yapıp Türkiye'de kapitalistleri bir çırpıda 39 binden 156 bine çakartıvererek, yürek serinlendiriyorlar ve insan aldatıyorlar.

Netekim sonra bu çaba sürdürülemiyor. 1963 yılı sayımında (3 yıl sonra) işverenleri % 100 çoğaltmak şöyle dursun, 2654 kişi azaltmak gerekiyor. Bir kaç yüz Finans - Kapitalist, Millet içinden kendi kuyruğuna takabileceği 150 bin küsur kişilik bir tabanı artık yeterli bulmuş olmalıdır. Kapitalistleri her yıl % 100 arttırmanın sivriliği bir yerine batmasın diye, Şah sarayının üşkatından bırakılan çekici yere düşürmek zorunda kalan Acem'in durumunda görünüyor Finans - Kapital.

Bir itiraz akla gelebilir: Finans - Kapital, Türk Tarımına onbinlerce traktör soktu. Bu ve benzeri Tarım makinelerine sahip olan köylüler kapitalistleşmiş olamazlar mı?. Hayır.

Traktör sayısı daha 1955 yılından beri istikrarlaşmış, sanki değişmez duruma girmiştir:

Yıllar	1957	1958	1959	1960	1963
Traktör	31.498	30.973	31.128	31.528	33.417

Demek 1955 le 1960 arası Türk köyüne traktör akını çoktan durmuştur. Ona karşılık, Tarımda İşverenler'in sayısı:

1955 yıl	1960 yıl	5 yılda artış
2.781	49.473	46.692

30 bin traktöre sahip olmuş köylüler içinde 49 bin kapitalist yetişir mi? 5 yılda % 1775 kapitalist artışı! Ve sonra duruş.

Bu durum neden ileri gelebilir? 1955 yılına dek Kapitalist sayılmıyanlar, 1960 yılında nasıl Kapitalist olurlar? Tek ihtimal şu: 1955 e dek Türkiye'nin Kapitalizmden önceki Tefeci - Bezirgân sermaye sahipleri, Türkiye'nin Antika sınıfı olarak Modern Kapitalistler arasına sokulmuyorlardı. 1960 yılı af çıkıyor: Finans-Kapitalizm nasıl Büyük Emlâk Sahipleri ve Kapitalist sınıflarının en kodamanlarını kaynaştırıyorsa, tıpkı öyle bir eğilimle: Antika kapitalistler sınıfı ile Modern kapitalistler sınıfı arasında bir kaynaştırma yapıyor. Toplum politikasında gerekli görülen (Finans - Kapital + Tefeci - Bezirgân) sınıflarının ölüm kalım ittifakı gibi aynı sosyal nedenlerle, Ekonomi politikasında: bir Modern, ötekisi Antika olan iki kapitalist sınıf birleştiriliyor.

Tekparti çağı: Antika Sermaye ile Modern Sermayeyi ayrı kablarda korumuştu. Çokparti çağı: bu iki düşman kardeşi birleştirdi. Finans - Kapitalin 20-30 yıllık çabası Türkiye ve Halkı için korkunç olan bu ittifakı (ölü ile diriyi biryatakta birleştirmeyi) başardı.

İbni Haldun

(Baştarafı 3. sayıda)

Bir görevi de halkın istek ve şikâyetlerini dinlemekti. Böylece halkla kaynaşma imkânı buldu. Ebu Salim'i ihtilâlle devirerek, yerine geçen vezir Ömer B. Abdullah'tan Endülüs'e gitme izni aldı. Aldığı izin. Endülüs'e giden İbni Haldun, Gırtana emiri Beni Ahmer'in misafiri oldu. Vezir olan İbni el Hatib aynı zamanda şairlik de yapıyordu. İbni Haldun, vezirle birlikte felsefi bilgiler üzerine çalıştı. Emir tarafından Kastilya Krallığına elçi tayin edildi Elçiliği sırasında Afrika'ya gitmeyi düşünüyordu. Ebu Abdullah'ın daveti üzerine Afrika'ya giderek, Becaye Emaretinin hacibliğine tayin edildi.

1375 - 1379 yıllarında bütün idari ve siyasi işlerini bırakarak «Mukaddeme»yi yazdı. Ailesi ve çocuklarının bir gemi ile batarak ölmesi üzerine. Mekke'ye, oradan Şam'a ve Timurlenk'in yanına gitti. Timurlenk'in yanında kitaplarını tamamlama imkânı buldu. Bir olay üzerine Mısır'a geldi. Mısır'da 26 ramazan H. 808 tarihinde öldü.

İbni Haldun'un derin ve dahiyane fikirlerini: «Cihan Tarihi» ve «Mukaddeme» adlı kitaplarında görmekteyiz. Ayrıca, «Bürde isminde dini kasidenin şerhi İbni Rüşd hakkında bir hülâsa, Mantık hakkında bir risale, Şiire ait bir risale, Merekes Sulhanına bir risale. Otobiyografi» adlı eserleri de vardır. Özellikle, Cihan Tarihi ve Mukaddeme adlı eserlerinde, toplum ve tarih kanunlarını açıkça belirtmiştir. İbni Haldun tarih üzerine şunları söyler: «Tarih; hikâye anlatma tarzından ibaret olmamalı. Olayların iç yüzü aranılmalı, sebebler gösterilmelidir. Bu oluş ve bozuluş âleminde, olayların esasını aramak lâzımdır. Olayların nakledilmesi ile tarih olmaz. Yeryüzünde varolan her olayın kendine mahsus bir tabiatı, bir durumu vardır. İlkel bir topluma ait bir durum, medeni bir topluma uydurulamaz. Uydurulursa, toplumun tabiat halleri ile çarpışan bir tarih hatasına düşülecektir.»

«Dünyanın gidişi tek ve değişmez değildir. İnsanların küçüklük ve büyüklüğünde görülen hal ve tavır özellikleri, aynı kavimler hayatında da vardır. Mevcut olan «Adetler», yeni unsurlarla birleşir, bir terkip meydana getirir. Bir müddet sonra, eskiler yenilye kaynaşır, ve unutulurlar. Bu devamlılık esnasında bir takım gelişim ve değişimler olur. Bu oluş ve bozuluş âlemin esasını teşkil eder. Sezişle kavrayışı kendinde toplamış bulunan mayınunun dahi, düşüncesi ve anlatması olan insana dönmeye elverişli oldukları gibi.. İnsan türü hayvan cinsinden olup, ancak yaratıcı yön onu ayırt eylemiştir. İnsanı hayvandan ayırdeden şey, geçim işini üretmesi ve kendi cinsinden olanlarla yardımlaşması ve bunun için gereken sosyal, insancıl topluluğu ve sonunu iyileştirmeye yararlı fikir olmakla belirlenir. Sanayi de bu fikirden çıkagelir.» diyen İbni Haldun bu dahiyane buluşları, yaşadığı büyük pratik olaylardan çıkarmıştır. Özellikle, Batı ile Doğu arasındaki farklılığın, iktisadi yapıdan geldiğini belirten fikirleri çok önemlidir. «Bir kentte endüstrinin çokluğu, o kentteki bayındırlığın çokluğu ile belli olur... Şurası bilinmelidir ki; Batı toprağında İslâm Devletinin bozulmasından dolayı, genel olarak endüstriye eksilme ve yitme geldiğinden, bilimlerin ve teknliğin öğretim dayanağı dahi Batılılardan kopma kertesine gelmiştir. Düşman istilâsı nedeniyle günden güne Endülüs'te İslâm kentlerinin bayındırlıkları azalarak yalnız deniz kıyısındaki yerler kaldı. Onların ahalisi de idare ve geçim işinden baş kaldıramadıklarından, çokluk başka şey düşünemez oldular. Bayağı kimseler Batı - Doğu farkını görünce, bunu oluştan ve yaratılıştan bir şey sanırlar.» diyen İbni Haldun, «Marks - Engels'lere müjdeci olurca» TARİHE IŞIK TUTMUŞ Büyük bir düşünürdür.

Direniş Başlıyor

(Baştarafı 1 nci Sayfada

Plânlı ve koordine biçimde yürütülmesi gereklidir. Bütün Devrimci örgütlerin, çevrelerin ve kişilerin katılacağı bir «Ön toplantı»; bu maksada varmak için atılacak bir adım olur.

Bu kritik dönemde bütün Devrimcilerin hedefi; yer, yer başlayan Direnişleri, bütün Türkiye'de yaygınlaştırmak ve odan sonra da bir «Genel Direniş» şekline dönüştürmek olmalıdır.

Amerikan Emperyalizmine ve yerli ortakları Finans Kapitalizm'e ve onların emrindeki A.P. İktidarına karşı ve bunların getirmek istedikleri Faşist Diktaya karşı, başta İşçi Sınıfımız ve onunla birlikte fakir Köylülerimiz olmak üzere tüm Emekçi Halkımızı tek cephede toplayabilmek, bugünkü şartlar içinde en kolay olarak; bu sosyal sınıf ve tabakalarımızın ortak derdi olan işsizlik ve Pahalılık meselelerini Devrimci açıdan iyice değerlendirmek suretiyle mümkündür.

Adana'da terör

Adana ve çevresinde, terör havası estirilmek istenmektedir. Bu durum devrimci bir arkadaşımızın mektubunda şöyle anlatılmaktadır:

«Adana'da sağ güçlerin devrimciler üzerine baskıları gün geçtikçe artıyor. 5 Ocak günü «Sosyalist» gazetesinin afişlerini yapıştırmak için yeni bulvara gittik. Orada arabadan inen polisler üzerimize ateş açtılar. Akademi öğrencisi Ali Seydi şimşek iki bacağından vuruldu. Daha sonra kafasına tabanca kapzasiyle vurdular. Zihni Aydın'a öldürmek kastiyle arkadan ateş edildi. Şefik Aydın ve Mehmet Özeli feci şekilde dövüldü. Saat 11 de, Galip Siper adlı arkadaşın kafası Ülkü ocakları mensupları tarafından çivili sopalarla yarıldı. Ayrıca Ahmet Solak kalçasından bıçaklandı. Beni ve arkadaşları polis nezarete aldı. Otuz saat sonra hakim huzuruna çıkarıldık. Hakim afişlerde ve hareketimizde hiç bir suç unsuru görmediğinden serbest bıraktı. Sabri Kovan Hasan Danaj, Abdurrahman Arık isimli polisler olayla ilgili şahıslardır.

Olayı kamu oyuna bildirir, devrimci selamlarımı sunarım.»

Devrimci Gençliğin bildirisi

Devrimci arkadaşlarımız Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan iktidar ve polis tarafından, Ankara Emek semtinde bulunan İş Bankasını soymak iddiasıyla aranmaktadır. Ve haklarında VUR Emri çıkarılmıştır.

Son günlerde, özellikle işbirlikçi iktidara hizmet için yarışan çeşitli gazeteler de propagandası yapılan bu olay, emperyalizmin ve yerli ortaklarının Türkiye'de ortaya koydukları baskı terör ve sahte tertipler politikasının sadece bir tanesidir. Ve diğerleri gibi bu da halkının kurtuluşu için mücadele eden devrimci gençliği sindirmek, yoketmek hedefini gütmektedir.

Bütün bu baskı tedbirlerinin düzenlendiği günümüz Türkiye'sine baktığımızda şu gerçeklerle karşılaşmaktayız. Yoksul halkımız, işsizlik ve pahalılığın pençesinde inlemektedir. Köylüler toprak ağalarının, tefeci ve faizcilerin elinde birer sömürü kaynağıdır. Bir avuç sermayedar ülkeyi emperyalistlerin ortak pazarı durumuna getirmiş, yağma ve talan almış yürümüştür. Öteyandan tüm yer altı ve yer üstü servetlerimiz ve madenlerimiz emperyalistlere peşkeş çekilmiştir. En yetkili komutanlarımızın dahi giremediği 101 Amerikan üssü ülkemizi dört bir yandan çevrelemiştir. İktidar sahiplerinin yolsuzluk ve suistimallerine hergün bir yenisi eklenmekte ve fakat örtbas edilmeye çalışılmakta, yolsuzluğu ortaya çıkarmağa çalışanlar ise meclis ortasında linç edilmek istenmektedir. Ülke yoğun bir iktisadi kriz içerisine girmiştir. Bir yandan paranın değeri düşünülürken öte yandan yoksul halkımızın en gerekli ihtiyaç maddelerine her gün yeni zamlar eklenmektedir. Işsizlik almış yürümüştür Anayasa'ya aykırı olarak kurulan özel okulların kapatılması üzerine 70 bine yakın genç açıkta kalmıştır. Fakat işbirlikçi iktidar gençlerin geleceğini değil özel okul patronunun çıkarını düşünmektedir.

Sıralanmakla bitmeyecek bütün bu şartlar içerisinde halkın kurtuluşunun emperyalizmi ve toprak ağalığı sistemini yok etmekle gerçekleşeceğini gösteren devrimci gençler yıllardır bu uğurda mücadele vermektedirler. Öteyandan bütün ülkede işçiler, köylüler, öğretmenler, memurlar ilerici yurtsever aydınlarda yıllardır Bağımsızlık ve demokrasi uğrunda mücadele etmişler ve bu yolda şehitler vermişlerdir.

İşte gençliğin ve halkımızın güçlenen bu mücadelesi karşısında işbirlikçi iktidar bütün gücünü şeriatçısıyla, faşistiyle, polisiyle MİT'iyle, satılık gazetecileriyle, satılık politikacılarıyla, satılık üniversite yöneticileriyle devrimciler üzerine yöneltmiştir. Her gün bir baskın, hergün yeni bir tertip, hergün devrimcilere karşı bir katliam. Ve otuzu aşkın devrimci genç, işçi, köylü şehitinin katilleri serbestçe dolaşmakta ve bütün bunların yanı sıra hapisaneler devrimcilerle doldurulmakta, hergün faşist - polis ortaklığı devrimci gençlere işkenceler tertiplemekte.

DENİZ GEZMİŞ ve YUSUF ASLAN halkımızın kurtuluşuna, Türkiye'nin bağımsızlığına kendisini adamış, senelerdir mücadele vermiş iki yiğit genç. Hayatları boyunca emperyalizmin ve yerli uşaklarının hain yüzlerini halka göstermek için mücadele vermiş iki yiğit genç.

Işte bunun içindirki iktidar bütün güçleriyle bu iki devrimci arkadaşımızı yok etme plânları hazırlamaktadır. Bunun içindirki banka personeli teşhis koymadığı ve polisi suçladığı halde olayı bu iki gence yüklemiştir. Bunun içindirki 18 Devrimci Gencin katili serbestçe dolaşırken, polis bütün teşkilâtıyla iki devrimci gencin peşindedir. Ve bunun içindirki gençlere vur emri çıkarılmıştır.

Emperyalistlere ve tüm gericilere bir çift sözümüz var. Halkımızın devrimci mücadelesini, haince düzenlenmiş tertipler, baskı ve terör politikaları engelleyemeyecektir. Bunun böyle olduğunu bütün dünya tarihi ispatlamıştır. Türkiye'de de devrimci mücadele zulüm ve kanla bastırılamayacaktır. Eninde sonunda halkın devrimci gücü ve mücadele azmi halk düşmanlarını yok edecektir Yaptıkları bu haince tertiplerin asla yanlarına kalmayacağını bütün gericilere bir kere daha duyururuz. 16 Ocak 1971

KORKSUN TÜM EMPERYALİSTLER VE TÜM GERİCİ GÜÇLER.

YAŞASIN HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ VE BU UĞURDA SAVAŞANLAR.

DEV - GENÇ İstanbul Bölge Yürütme Kurulu

İstanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği

İstanbul Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Öğrenci Birliği

İstanbul Üniversitesi Hukuk, İktisat, Tıp, Eczacılık, Kimya, Fen, Dişçilik ve Cerrahpaşa Tıp Fakülteleri Talebe Cemiyetleri.

Haçlılar Seferi sökmez

(Baştarafı 1. Sayfada)

rın, ayıların bir sâniye dayanamıyacakları o karagözlü HÜRRİYET'e sonra alıştırıldı. «Alışmak»ta lâf mı? Sömürme HÜRRİYET'inin neredeyse «tiryâkisi» oldu.

Hangi tiryâki? Düpedüz «esrarkeşi», «morfinmanı», «zır delisi» kesildi. Şu Türkiye halkı'nın hâline bakın. Her dört yılda bir kendisini nasıl çalıştıracaklarını, nasıl sömüreceklerini, nasıl soyup ezeceklerini bilmediği, tanımadığı bir takım hem gülünç, hem korkunç yaratıkları, aralıksız: «Sandıktan çıkarıyor». O develeri güldüren sömürü-ezi HÜRRİYET'ine toz kondurmak istiyenlere karşı, herifçioğulları, göbeklerini ve gerdanlarını şişire, gere bir görünüyorlar ki, HÜRRİYET'lerinin heybetinden adam korkar. Söz'lerine bakarsan, puhu kuşu gibi, hep «Hukuk Devleti», «Guguk Devleti» diye öterler. İş'lerine gelince: Hak, Hukuk, din, iman, bin mintan: «Silâhlı adamları» çıkarırlar.

3. — OLDUM JANDARMA ve TOPLUM POLİSİ

Havada, Karada, Denizde: Uçaklı, Tanklı, Dridnotlu Ordu'lar yetmez. En ücra köye dek «Kayseri mektebi»nden olmuş Jandarma'lar sopayla «terbiyeli maymun»a çevrilerek üretilir. O silâhlı - adam (Firenkçesi = Jandarma) köylüdür çoğu. Ama Onbaşı onlara şu baş dersi verir: «Jandarma dediğin öyle olacak ki, köylü onun, Jandarmanın yarım saat yoldan geldiğini görür görmez, korkusundan elindeki çapasını yere düşürecek!»

Jandarma da yetmedi. Karakola düşenin kemiklerini kırıp etlerini «Atlı Boruya» teslim eden Polis te yetmedi. Normal Polis ve Jandarma: HÜRRİYET adına insanlara karakolda mı işkence yapıyordu? Öyle bir polis yapıldı ki, Üniversite gencini, sokak ortasında, herkese «ibret'i müessire» (etken ders çıkarma) olmak üzere, Totankamon zamanının Kalkanları ve Demir miğferleriyle coplanmak ve kurşunlanmak HÜRRİYET'ine erdirildi. Ve ona, Sosyalizm «Özdil» cilerinin yakıştırdıkları «Toplum» sözcüğüyle: «Toplum Polisi» etiketi takıldı.

4. — GENÇ DERKEN, IŞÇİ - KÖYLÜ ÇIKTI

Bu pek hoşlarına gitti sömürü - ezi HÜRRİYET'çilerinin. Ordu: geride duruyor. Hele bizim Ordu dün 27 Mayısı yapmış. Polis karakoldan, Jandarma dağbaşından başka yerde ve açıktan açığa adam dövüp öldüremiyor. Toplum Polisi: tüm HÜR! Fruko ve Koka Kola şişeleri gibi doldur yandan yırtmaçlı zırhlı arabalara. Gençlerin, İşçilerin, Köylülerin içlerine maskeli birkaç provokatörle işbirliği halinde salıver. «Alâmeleinnâs» (herkesin açılan gözleri önünde) insanları Amerikan coplarıyla coplat, işsiz bıraktığın yobaz kamasıyla bıçaklat, dümdüm kurşunu ile kurşunlat, alafranga plâstik bomba ile bombalat..

Kim yaptı bu işi? İşadamlarının sömürü HÜRRİYET'lerini rahatsız edecek söz edip, Beyazit'ten Taksim'e yürüyüş yapmak cesaretini gösteren «âsi» gençlik ve işçilik... Bunlar hiç sopa, kama, kurşun, bomba yememişler de ondan. Bir şey değil, 7 bin yıldır sopaların sopasıyla, başı üstünde hemen inecek kılınç ve mızrak ve gürz ve mancınık güllesi ile «yola getirilmiş» köylülüğe de örnek olacaklar.

5. — KÖYLÜYÜ «KURTARMAK» İÇİN

Bizde HÜRRİYET top gibi. Vatandaşlarsa kıyasıya Eşit, canım. Gösteririz biz o şehir «şımarığı» gençlerle işçilere, nasıl Bâbil çağındanberi sömürüye ve eziye kuzu kuzu yatkın köylüden zerrece, kıl payı farklı, ayırtlı, ayrıcalı olmadıklarını... Yağma mı var? Olsa bile, yağmayı silâhlı adamları ve cezaevleri bulunan «seçkin» Ağalar - Beğler yapar. Bu gençlerle işçiler neredeyse Ağalarla Beğlerin «yağma Hasan'ın böreği»ne kafa tutuyorlar.

Olur mu? «Neûzübillâh» (Tanrı bizi korusun) 7 bin yıllık «yerlerin esiri» köylücüğümüzü de baştan çıkaracaklar. Onun için, Karakol ve Köy dışında da kanunsuz olarak resmen dayak atmak ve adam öldürmek HÜRRİYET'i şân olsun ki, şu bilim ve bilinç taşıyıcı öğrencilerle, her gün biraz daha bilinçlenen İşçi Sınıfının «gözünün kurdu kırılsın».

6. — ZULÜM ve ÖLÜM

Tarihte bütün yıkılmış düzenler böyledirler. Ölümleri yaklaştıkça zulümleri azıtır. Oysa, ölüm korkusu artınca nasıl zulüm artarsa, tıpkı öyle, zulüm arttıkça ölüm yaklaşır. Bu rezil çenber, ölen bozuk düzenin boğazını biraz daha çok sıkar. Türkiye Finans - Kapitali o çıkmaz içindedir. Kendisine bedevadan İktidar teslim eden 27 Mayıs ile onun Anayasa'ına can düşmanı kesilmiştir. Zulmünü arttırmakla, bindiği dalı (Anayasayı ve Ordunun iyi dileğini) kesiyor.

Finans - Kapital ve Tefeci - Bezirgân sınıflar en son sistem ve en cehennemlik fesatlar kuruyor. Bunun iki örneği şudur:

7. — İKİ CEHENNEMLIK TE BİR

1 — Üniversiteyi Karakollaştırmak: böylece, tekin olmıyan ve DP'nin başını yiyen Orduyu karıştırmaksızın, Gençlik kesiminde ömrü kadar uzun ve değişmez sıkıyönetim ilân edecek;

2 — «Toplum Jandarması» kurmak. Bu oyunla, aklınca, bir taşla iki kuş vuracak. Bir yanda kendi kışkırttığı Şehirle - Köy arasındaki çelişkiyi azdırtacak. Öbür yanda mâsum ve daha cahil köylü çocuklarının yoksulluklarından yararlanıp onları şehirde oturan İşçi Sınıfı ile «düşman» edecek.

8. — TOPLUM JANDARMASI HAÇLILAR SEFERİ

Plân bu... Hanıya Efendi - Ağalarımız Sınıflar savaşına çok, pek çok «karşı» idiler? Hanıya Türkiye'de yok dedikleri sınıflar savaşını Sosyalistler «icat» etmişlerdi?

Şimdi Finans ve Tefecilik ağaları ile beyleri, dürüst, fakir Köylü yığınlarımızı: Gençliğe ve İşçi Sınıfına karşı Haçlılar Seferine parayla sürüp keyfine bakacak. Çünkü şehirli Toplum Polisi bile «direnişe» geçti. Almanya'ya kaçtı. Böyle utanç ve insan duygusundan yoksun bir Sınıflar Savaşı provokatörüdür Finans - Kapital ve Tefeci - Bezirgân mütegallibesi ve tehakküm haydutları.

Kur'an Kurslarıyla, bu en hâince ve gaafilce Sınıflar Savaşına Türkiye köylülüğünü hazırladığına inanıyor. Yanılıyor. «Haçlı Seferleri» bin yıl öncesinde kalmıştır. Haçlı Seferleri dışarıda (Doğu'da) en acıklı ve gülünç başarısızlıklarla tükenmiştir. İçeride (kendi ülkesinde), sadece o çağın tehakküm saçan Ağalar - Beyler sınıfının kökünden kazınmasıyla sonuçlanmıştır.

9. — OTURABİLIRLERSE OTURSUNLAR

Batı burjuvazisi de: Mavi gömlekli işçilerle, Nalçalı köylüleri birbirine kırdırmıya girişmiştir. Ancak o tehakküm zorbalığı da en az yüz yıl ötede iflâs etmiştir. Bu 19. cu yüzyılın alçakça Makyavelizmini Emperyalist Amerikan hocaları öğütlediyseler, bizimkiler sakın kanmasınlar. 20. ci yüzyılın sonuna geldik. Ve «burası Türkiye'dir». 27 Mayıs'ı getiren 4 Silâhlı Kuvvet kesiminden birisi de Jandarma olmuştur.

Ağalar, Beyler otursunlar oturdukları yerde edeplerile. 27 Mayıs Anayasasını kendi elleriyle havaya uçurmasınlar. Yıkacakları Demokrasinin altında ilk cartayı çekecek olanlar er veya geç gene kendileri olabilirler. Halkın İşsizlik ve Pahalılık ateşinde daha fazla yanmaması için, 100 de 500 vurgun ve Hazineye çapul hırslarını azıcık dizginlesinler.

Türkiye İşçi Sınıfı, Köylü yığınları ve Gençliğimiz ayrılmaz tabii müttefiklerdir. Menderes zavallısı da 1 milyon «Vatan Cepheli» üye yazmıştı. Ne oldu?...

Katran Karasınca

tek bir yürek
yüzbin yumruk idiler,
on beşinde, otuzunda, yetmişinde işçiler
uyandılar, doğruldular, yürüdüler.
sokaklara rüzgâr gibi doldular,
kurşun gibi, namlu gibi
dilsizdiler.
susuktular.
ellerinde bayrak taşıyordu genç kızlar.
öykülerde, düşlerde değildiler.
döğüştüler yakınlığına mutlu günlerin,
öldüler.
ağlamadılar ölülerine kalanlar,
ağlamadılar.
on beşinde, otuzunda, yetmişinde işçiler,
kanla dağladılar yüreklerini
ah! dediler, gün dediler, an dediler
güldüler katran karasınca toprağa.
güldüler...

TAYYAR KEKEÇ

ÖZÜR

6. sayının yedinci sayfasında yayımlanan bildiri, Sinamatek'in değil, Genç sinema'nındır. Düzeltir, Genç Sinema yöneticilerinden ve okuyucularımızdan özür dileriz.

Okuyucularımıza

Okuyucularımızdan, gazetenin Anadolu dağıtımının yapılabilmesi için yardım bekliyoruz. Dağıtım için bayi adresleri bildirin. Dağıtımına yardımcı olun.

DUYURU

SOSYALİST gazetesi ile TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI:

Aşağıdaki Adrese taşınmıştır:

Lâleli Caddesi, Çelikpalas Apartmanı, No: 1/3, İSTANBUL.

Yazışma ve ilişkilerin bu adrese yönelmesi duyurulur.
İş Bankası, Lâleli Şübesine hesap açtırılmıştır.
Sosyalist Gazetesinin hesap Numarası: (30)
Tarihsel Maddecilik Yayınlarının hesap Numarası: (29)
Bundan böyle bütün ödemelerin yukarıdaki hesap numaralarına yapılması rica olunur.

Dr. Hikmet KIVILCIMLI

DÜŞÜNCE

ÜÇ TÜRLÜ SOSYALİZM

Dr. Hikmet KIVILCIMLU

İnsanlık için bir Tarih Öncesi vardır. Tarih öncesi, bundan ortalama 7000 yıl önceleri, kendi kendini inkâra başlamıştır. Ondan sonra ANTİKA TARİH başlamıştır. İsa'dan önceki 4-5000 yıl ile, İsa'dan sonraki 1500 yılları arasında dönüp gelmiştir. Ardından MODERN TARİH belirmiştir: 1500 ile 1900 yılları arasında gelişmiştir. İnsanlık serüveninin tıpkı bu üç çağı gibi, başlıca üç türlü, daha doğrusu üç basamaklı bir SOSYALİZM olmuştur. 1 — Tarih öncesinde İLKEL SOSYALİZM, 2 — Antika Tarihte ANTİKA SOSYALİZM, 3 — Modern Tarihte MODERN SOSYALİZM.

İlkel Sosyalizmi, insanlar düşünmeden yaşamışlardır Antika Sosyalizmi insanlar yaşamadan düşünmüşlerdir. Ancak Modern Sosyalizmdir ki, önce düşünülmüş sonra yaşanılmaya başlanmıştır. Antika Çağda insanlık sosyalizmi inkâr etmiştir. Modern çağda insanlık, Sosyalizmin inkârını inkâr etmiştir. İnsanın insan oluşu, SOSYAL oluşudur. Antika çağda, köleler toplum dışı, sosyal olmıyan yaratık durumuna sokulmuştur. Yıkılan medeniyetler, az kalsın insanlığın sonunu getireyazdılar. Alt sınıf, sosyal olmıyan insan gibiydi. Kapitalistler, alt sınıf iken Sosyal devrimle iktidara gelince, insanın insan yerine konulmayabilmesi imkânsızlaştı. Bunun üzerine, İşçi Sınıfının da kapitalistler kadar insan olduğu inkâr edilememiştir. İnsanlığın inkârından ise, Sosyalizm kabul edilmiştir.

İLKEL SOSYALİZM: Medeniyetten önce, insanların kendiliğinden yaşadıkları hayattır. Orada, Özel Kişi Mülkiyeti nedir bilinmez. Aynı Topluma giren herkes EŞİT KANKARDEŞİDİRLER. Aralarında kişi mülkü bulunmadığı için HIRSIZLIK yoktur; herkes eşit bulunduğu için KORKU yoktur. Çalma ve Korku bulunmadığı için YALAN yoktur.

İlkel Sosyalizm, Çobanlık denilen Sürü besleniminden beri aşınmaya başlamıştır. Ona rağmen 50-100 bin, belki milyonlarca yıl, bütün Tarih öncesi boyu sürmüştü. Onun için, İlkel Sosyalizm alışkanlıkları kolay kolay silinmemiştir. Medeniyete en son giren İslâvlarda «MİR» denilen yaşantı, Türkiye'de alevi köylerin dayanışması, sünni köylerin imecesi ilkel sosyalizm kalıntılarıdır.

Burada «Sosyalist olmıyan» bir hayat bilinmediği için, ayrıca Sosyalizm diye bir anlam da düşünülmemiştir. İnsanın tabii yaşayışı Sosyalizm sayılmıştır.

ANTİKA SOSYALİZM: Medeniyet insanlar arasına ikilik, sınıf ayırımı ve imtiyazlılık soktuğu gündenberi, insanlık içinden çıktığı ilkel de olsa Sosyalist hayatı anmıştır Medeniyetin icat ettiği Özel kişi mülkiyeti: mülksüzleri çalmaya, eğemen sınıf baskısı korkuya, bu iki rezillik yalana yol açınca ön şeylerin bulunmadığı toplum anıları dirilmiştir. Yitirilen İlkel Sosyalizm çağı, masallarda aranan «ALTIN ÇAĞ» sayılmıştır.

Medeniyetler, içlerindeki kısır sınıf ve imtiyaz çekişmeleri yüzünden aşınıp çökerlerken, çevrelerinden henüz İlkel Sosyalizmi yaşıyan barbarlarla karşılaşınca, onlarda ki yüksek insan karakterlerine hayranlık duymıyan kalmamıştır. Ne var ki, insanlık Medeniyeti bırakıp geri Barbarlığa dönemezdi. Atina'da Solon'ların Isparta'da Likürg'lerin, Mekke'de Muhammed'lerin ilkel sosyalizm geleneklerini yeni bezirgân ilişkilerine adapte edebilmek için ortaya koydukları kutsal kurallar bir süre sonra bozuldular. ALTIN ÇAĞ» geri gelmemecesine gitti.

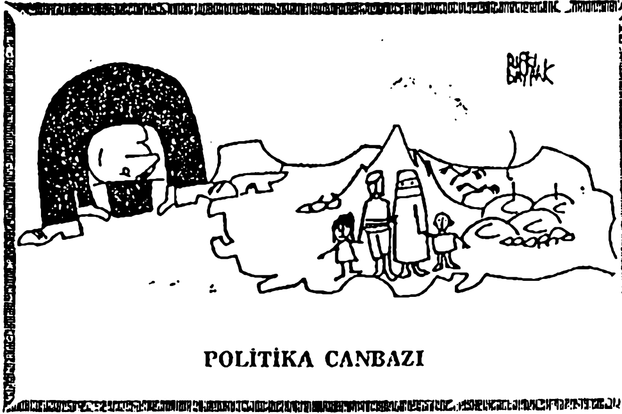
Yunan medeniyeti çökerken, Eflâtun'ların düşündükleri «Komünizm»ler, yalnız insan sayılan hür kişiler için kuruntu oldu. İslâm medeniyeti çökerken, Karmıt'ların kurdukları Devletler, köleliği kaldıramayıp devrildi. Kampanella'ların düşündükleri «Güneş Kenti», kendilerine tükenmez işkence ve zından hayatı getiren bir Hıristiyan ülkülü Yukarı Barbarlık Kenti ülküsünden öteye geçemedi Greko-Lâtin medeniyetinde Komünizm, İslâm medeniyetinde «İştirâkiyyûn» adları verilen sosyalizm ne düşünce, ne davranış alanında tutunamadı.

Çünkü, Toplumun temelinde Sosyalizmi tutacak ÜRETİCİ GÜÇLER yoktu. Kent medeniyetlerinde üretmen hür iken, küçük üretim sosyalizme elvermiyordu; büyük İmparatorluk medeniyetlerinde Roma Lâtifundia'ları yahut Bağdat atelyeleri gibi büyük üretim varken, üretmen köle idi, canlı üretici güç Sosyalizm bilincine elvermiyordu.

MODERN SOSYALİZM: 15 inci yüzyılda kapitalistler türerken, para beyliğini toprak beyliğine çevirip köle - efendi çağını yeniden hortlatması beklenebilirdi. Bu mantıktı. Gerçekte Coğrafya ve Tarih ve İnsan üretici güçleri elele vererek, Derebeği ve Lonca elindeki yarı köle üretmeni İşçi olarak Hür üretmen yaptı. Kapitalistin Manüfaktür (Elimalâthanesi) içinde bir araya getirdiği hür işçiler, Teknik üretici güçleri inanılmaz çabukluk ile yeni ve sosyalleşmiş aygıt demek olan makineleşmiye doğru götürdü.

Kadim küçük (Köylü - Esnaf) üretimlerindeki dağınıklığın yerine insanıyle, tekniğiyle, metoduyla Sosyalleşmiş büyük üretim geçmişti. Bu üretimde işleten özel müteşebbis te, işliyen işçi de hür ve serbesttiler.. Kapitalist, paralı olduğu için kendi hürriyetini satın aldı. Köle çalıştırmaktan daha olağan ve kârlı bulduğu için hür işçi kullandı. Büyük üretim çok verimli olduğu için, eskisine oranla hayat standardını yükselttiği için, yığınları kapitalist düzeninde yaşamıya çekebildi. Sosyal bir devrim olan burjuva ihtilâlini başardı.

Böyle Toplum ölçüsünde gittikçe artan ve kollektifleşen büyük üretim, adına Kollektivizm (Biraradacılık) dahi denilen Sosyalizmin temeli oldu. Sosyalistleşmesi her gün artan üretim üzerinden tek tek kapitalistlerin arslan payı alışı hür işçilerin ve düşünürlerin gözüne battı. Medeniyeti yıkmadan, haksız ve güçsüz duruma düşmüş bir üst sınıfı devirmek olanağını (Sosyal Devrimi) Kapitalistler icat etmişlerdi. Bu olanağın bilincine varan işçi sınıfı, SOSYALİZM'e erdi. Sosyalizmin anası kapitalizm, babası, İŞÇİ SINIFI oldu.

POLİTİKA CANBAZI

FİLİSTİN:

(FİLİSTİN OLAYLARININ DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ - II)

Gerilla Düşman-Kardeşliği

H. KIVILCIMLI

FİLİSTİN SINIRINDA 4 ARAP DEVLETİ

Filistin'e sokulan Yahudi, bütün Arap dünyasında allerji yarattı. Yahudinin arkasında bütün Dünya Finans - Kapitali çok başlı bir ejderha. Arap dünyası «Maşrikten - Mağribe» dek ufalanmış sayısız gövdeler ve başlarla paramparça. Zorla yahudileştirilen Filistin'in çevresini 4 Arap Devleti sarmış. Dördü Israil önünde birbiriyle karşı karşıya: Lübnan Suriye'den kuşkulu, Ürdün Mısır'dan...

Bu dört İsrail'le sınırdaş Arap Devleti dışındaki Arap Devletleri de önce kendi içlerinde bölük pörçük Arap Halkları, kendileri ezildikleri için ezilen Filistin Arabından yana. Arap Devletleri, güttükleri Arap halklarını ta şırtmamak için sözde Filistin hareketine yardım ediyor. Ama bu yardımı yaparken en başta Petrol Şirketlerinin sözünden dışarıya çıkamıyor.

«Filistin Hareketi» ne?

Muz gibi, yiyenin niyetine bağlı. Filistin kurtuluşu alanında en ağır basan hareket BAC: Mısır'da görülüyordu. Son haftalık savaşla Mısır, İsrail sınırından Süveyş ötesine atıldı. Bundan ödü patlıyan Lübnan, bütün işini gücünü bıraktı: toprağındaki gerilla hazırlığını, başka hiçbir işe yaramıyan Lübnan ordusu ile yok etmiye girişti. Suriye, iktidarda bulunan Baas Partisinin askerlerile sivilleri arasındaki iç çelişkiden iş yapmıya vakit bulamıyordu.

FİLİSTİNLE SINIRSIZ ARAP DEVLETLERİ

İsrail'le sınırı bulunmıyan, yahut sınırı yokmuş gibi duran öteki Arap Devletleri: Amerika'ya mı, yoksa kendi içlerindeki halklara mı yaranacaklarını bilemiyorlar. Bir ara hemen hepsi Amerika'ya yaranıp, kendi halkına Kur'an Kursu açmakla Müslümanlığını ıspat ediyordu. Irak ve Cezayir Devrimleri, bu iki ülkeyi Amerika ya yaranmaktan vaz geçirtti Ötekiler direniyorlardı Finans - Kapitalle alınyazısı birliklerinde. Ama, ne denli «dindar» ve «sofu» görünürse görünsün, bir Devletin kendi halkına dayanmamasını, Allah görmez sanılsa bile, Toplum affetmiyordu.

Filistin Hareketini istediği gibi yorumlıyan, Finans - Kapital Boyunduruklu - Bağımsız Arap Devletlerinden ikisi daha tapayı attı: Sudan ve Libya Amerika'ya yaranmaktan caydı. Bununla birlikte, Finans - Kapital çıkarına Devrimci ve Karşı - Devrimci Arap Devletlerinin dengeleri hâlâ Filistin Hareketini çözümliyecek kerteye gelemedi. 4 Yeni Devrimci Arap Devleti (Irak - Cezayir - Sudan - Libya) devrimciydi ama, yıkık ve züğürttü. 4 Eski Karşı - Devrimci Arap Devleti (Umman kıyılarında kendileri «muhtac'ı himmet» kımıldanmalar bir yana bırakılırsa: Fas - Tunus - Saud - Kuveyt) idi. Bunlar Tekelci Şirketlere sırtlarını dayadıkları için güçlü, Şirketlerden sadaka aldıkları için Zengin idiler.

ÇELİŞKİLER KIYAMETİNDE: FİLİSTİN - İSRAİL

Arap Dünyası içinde Filistin Hareketi denilen olayda bir düzine Arap Devletinin ayrı ayrı en az bir düzine politika gütmesi bunaldandı. Bu her biri başka telden başka şarkı çalan Devletler için Filistin Hareketi ister istemez, geldi, iki kutupta toplandı. Filistin Hareketi'nin 2 kutbu da Ürdün'de toplandı. Filistin: Yahudinin elinde Finans - Kapital tezi idi. Ürdün: sözde Arabın elinde bir antitez'di.

TEZ: Yahudi Filistin, Evrensel Finans - Kapital gibi bir tekti. Sınırı, Devleti, Müttefikleri belirli, elle tutulur, gözle görülür bir varlıktı: İsrail! ANTİTEZ ne idi? Arap Filistindi. Arap Filistin nerede ve kimdi? Ürdün'de bulunduğu bir oldu bittiye gelmişti. Bir ismi de vardı: «Filistin Kurtuluş Hareketi». Ancak cismi nasıl şeydi? İşte orada bütün Emperyalistleri keyiflendirden rakınrol dansına kaldıracak bir kargaşalık egemendi.

Filistin'in kendisi: toprakları ve hayli insanları. İsrail'in elindeydi. Filistin Kurtuluş Hareketi kimin elindeydi? İsrail salgınından kaçmış Filistinliler Ürdün'e sığınmışlardı. Geçimleri: Birleşik Milletler denilen Zümrüt Anka kuşunun gagasından düşecek kırıntılardı. O kırıntılar Filistin'e varlık değil, yokluk ve yoksulluk sağlıyordu.

ÜRDÜN'Ü BESLİYEN 2 MİLYARIN KÖKÜ

Geriye kalıyordu Ürdün. kimin elindeydi? Haşimi Kralcığı, (Atası İstanbul'un Şifâ Yurdunda deli görülekli) Hüseyin'in elindeydi. Kralcılık oynıyan Hüseyin'in geçimi (yâni Devleti) kimin elindeydi? Problemin en fiyaklı, yanıcı ve yakıcı yanı buradadır. Osmanlı İmparatorluğunun bir küçük memurunu bile kurtarmıyan çöl Ürdün'de, bir Krallık beslemek için her yıl 2 milyar Türk Lirasından fazla para olarak dış yardım girer Ürdün'e. Türkiye'nin bütçesi: 1 milyon nüfusa 1 milyar lira Ürdün'ün 1 buçuk milyon nüfusuna 2 milyar dış yardım!

Urdün'ün ve Hüseyin Kralcığın: Filistin Kurtuluş Hareketi o 2 milyara bağlı. o 2 milyarsa: Arap Karşı Devrimci Petrol Devletleri tarafından ödeniyor. Bu Devletlerin başında Amerika U.S. kuyruğunda Kuveyt ile Seud Arabistanı gelir. Bu Kuyruk - Devletlerin: Petrol Şirketlerine bekçi köçekliği yapmaktan başka hiçbir rolleri bulunmadığını söylemiye hacet yoktur. Netekim öteki 2 Karşı - Devrimci Arap Devleti: Burgiba'nın Tunus'u ile Kral Hasan'ın Fas'ının Uluslararası Finans - Kapitalin sayılı uşakları oldukları hatırlatılmıya değmez.

PETROLÜN - DOLARIN BEKÇİ KÖPEĞİ

Anlaşıldı mı, Ürdün'ün ve Kralcığının Filistin Kurtuluş Hareketi içindeki rolü ve o hareketi temsil edişi? Bir de bugün ve her zaman: «Para»nın, ne denli fetiş, put yapılırsa yapılsın, pis bir kâğıt dolar olduğu gözönüne getirilsin. O pis kâğıt helâdan başka yerde kullanılıyorsa, sırf kâğıt olduğu ve üzerine Dolar yazıldığı için putlaşmamıştır. Arkasında Emperyalizmin bütün silâhları (Kara - Deniz - Hava Uzay ve ilh. açık veya gizli bütün Silâhlı Kuvetleri) bulunmasa, helâda kullanmak için bile kimse ona elini sürmezdi.

2 milyar dış yardım. her yıl Ürdün çölündeki ...çları sürüleştirecek çoban ve köpeklerini beslemiye yetebilir Ama o çoban ve köpeklerin Ürdün halkını ısırmaları için gerekli dişler ve pençeler halkta bulunmıyan silâhlar, cephaneler ve silâhlı eğitimlerdir. Ürdün Ordusu, iliklerine dek Ingiliz Buldok Emperyalizminin dillere destan «Paşa» sınca yetiştirtilmiş ve Hüseyin'e tümüyle teslim edilmiştir. Bu İngiliz Buldok militarizmince yaratılmış ordunun en son sistem bütün silâhları, cephaneleri ve ilh. ise Amerikan Kaplanının armağanıdır.

FİLİSTİN KURTULUŞ GUÇLERI: ORDU - ÇETE

Filistin Kurtuluş Savaşı cephesinde düzenli ordu gücü olarak yer alan kuveytlerin içyüzleri de, dış yüzleri de budur. Ve santralize gerçek vurucu güçte bundan ibarettir. Hüseyin Kralcığın yarı deli (Tâllâl tohumu) ve yarı çocuk elceğizin Emperyalizmin yıllarca süre pişirip kotararak sunduğu ve belki her subayını hâlâ Entelicens Servisle CIA tahsislerinden desteklediği Urdün Ordusu dışında Filistin Kurtuluş Savaşı cephesinden kim kaldı?

İrili, ufaklı Gerillacılar. Nedir ve Kimdir bunlar? İçi dışı Finans - Kapital casuslarıyla dolu Mısır Ordusu, Tekgöz - Dayan Ordusuna trampet çala çala bozguna uğratılınca, beliren Çetecilikti r. Devrim gibi Savaş ta yitirildi mi, düzenli eylem birliklerinin yerini ister istemez Çete, Partizan, Gerilla savaşçıları tutar. Nâsır «Hamamın nâmusunu temiz

(Devamı 7. sayfada)

OTO KRİTİK

Korku, ölüme engel olamaz

Orhan MÜSTECAPLI

Yurdumuzun içine düştüğü ekonomik ve politik kriz karşısında; Amerikan Emperyalizmi ile yerli ortakları olan Finans - Kapitalizm ve onların emrindeki A.P. iktidarı tam bir şaşkınlığa ve paniğe kapıldı. «Şaşkın ördek kıçın kıçın yüzer» misali; her aldıkları karar ve yaptıkları hareket kendilerini daha beter çıkmazlara götürüyor.

Ekonomik ve politik zulüm altında, işsizlik ve pahalılık ve bunların tabii sonucu olan açlık tehdidi altında inleyen halkımızda günden güne gelişen ve yaygınlaşan direnme eğilimi bu çevrelerin şaşkınlığını korkuya çevirdi. Evet korkuyorlar... Yıllarca; zulmün, açlığın ve sefaletin pençesinde inlettikleri, içten - dıştan iliğini kemiğini sömürdükleri Türkiye Halkının direnme eğilimi ve ondan yana örgütlerin ufak, tefek kıpırdanışları bile bunları dehşete düşürüyor. Ve bütün korkak zalimlerin yaptıkları gibi tek çıkar yolu, teröre başvurmakta buluyorlar.

Çeşitli Devrimci Kuruluşlara, çevrelere ve kişilere karşı son günlerde uygulanmaya başlanan yıldırma ve sindirme metodlarını bu açıdan değerlendirmek gerekir. Devrimci genç Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına karşı yürütülen iğrenç ve o derece budalaca politikayı da aynı açıdan değerlendirmek zorunludur.

A.P. Iktidarının ve onların efendilerinin hedefi; Işçi Sınıfımızda, fakir köylümüzde, şehir ve köy küçük burjuvazisinde başlayan direnme eğilimlerini, davranış haline gelmeden önlemek, ve ezmektir. Aynı zamanda yığınların dikkatini başka yönlere çekmek ve krizin getirdiği zorlukları bir dereceye kadar unutturabilmek amacını da gütmektedirler. Deniz Gezmiş ve arkadaşları olayını da bu amaçlarına erişebilmek için gerekli ortamı hazırlamak maksadıyla yaratmışlardır. Gazetemizin Ankara Bürosunda görevli İbrahim Seven arkadaşı bile, görgü tanığı Avukat'ın «Bu değildir» sözlerine rağmen hâlâ gangster olarak ilân etmeleri; Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının, Devrimci oldukları için suçlandıklarını açıkça ortaya koymaktadır. Bu gençlerin asıl suçları; Vatanlarını sevmeleri ve ezilen halkımızın kurtuluşu için Devrimci çalışmalara girişmeleridir. Çünki yurdumuzu Içten - Dıştan soyup, soğana çevirenler böyle arzu etmektedirler.

Bu şartlar altında ve her şeye rağmen; Devrimci ve Halktan yana Örgütlere, Çevrelere, Kişilere düşen görev; «Birleşmek ve Direnmektir.» Zalimlerin kapıldıkları korku ve dehşeti Devrimci Saflara bulaştırmamalıyız. Haklıyız, doğru yoldayız ve bunun için de güçlüyüz. Yurdumuzun çeşitli yerlerinde; İşsizlik ve pahalılığı yaratan Amerikan Emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı girişilen direnişleri yaygınlaştırmak ve bir «Genel Direniş» haline dönüştürmek şu andaki en önemli görevimiz olmalıdır.

Bu «Genel Direniş» i örgütlemek için çeşitli örgütlerin ve grupların yapacağı ortaklaşa çalışmalar; gerçek bir «Sosyalist Parti» nin kurulması için gerekli ortamı ve kadroları da geliştirir.

Amerikan Emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı; başta İşçi Sınıfımız ve onunla birlikte fakir köylülerimiz olmak üzere, Küçük Burjuvazinin de katılmasıyla yapılacak böyle bir «Genel Direniş» aynı zamanda «İkinci Kurtuluş Savaşı» mız için de ilk adım olacaktır.

FILISTIN: Gerilla Düşman - Kardeşliği

(Baştarafı 6. sayfada) lemek» için Gerilla'ya başvurdu.

CIA'NIN YEŞİL IŞIGINDA NASIR

Nâsır kimdir? İsrail'den dayak yedikçe isyan eden genç Mısır subaylarından biri. Bu genç subayı seçen ve Kral Faruk'un cancağızına kıymamak şartiyle krallığı kaldırmıya iten gizli güç: Amerikan U.S.'in ünlü bilimcil casus örgütü CİA'dır Ve Nâsır, istediği denli ?ilczof-subay olsun, istediği denli Moskova yollarında Veysel Karânî bulunsun: CİA'nın yeşil ışığı altında Kraldan çok Kral olmak üzere Krallığı «Kansız İhtilâl» ile devirip İktidara geldiğini bir türlü unutamamıştır.

19.cu yüzyıl artığı Bunak İngiliz - Fransız Emperyalizmleri, İsrail'le hep birden Mısır'a çullandıkları gün, Sovyetlerin yanında Amerika U.S. de, saldırıya: «Dur!» demişti. Çünkü Nâsır, en vurguncu krallık kodamanlarına Adaletin en yumuşak yelpazesiyle dokunmıya kıyamamıştı. Ama, azıcık insan hakkını arıyan işçileri, gözünü kırpmaksızın ipe çektirivermişti. Amerika U.S. şu İsrail azgınlığını ve Kredi yasaklarını biraz yumuşatabilseydi! Nâsır o saat, uzlaşacaktı.

Sovyetlerle samanın üstünden her çıkarlı anlaşmayı gerçekleştirdikçe, samanın altından U.S. le kur yapmakta kusur etmiyordu. Ah şu İsrail olmasa, Nâsır yatacağını bilirdi. Oysa İsrail olmasa ne Nâsır olur, ne Ortadoğu Petrolü garanti edilebilirdi. Emperyalizm Petrol candamarına her el atacak Araba, İsrail «halkını» korumak gibi «meşru» savunulabilir bir maşayla vurabilirdi. Nâsır da ancak İsrail'e karşı «Arap Milleti» nin koçbaşı olabildiği ölçüde «Milli Kahraman» sayılırdı.

ÜRDÜN TAHTEREVALLİSİ

Bu karşılıklı içinden çıkılmaz çetrefil çelişkiler kompleksi, Filistin Kurtuluş Savaşı'na da, Nâsır'ın Gerilla hareketine de kaçınılmaz damgasını vurmamazlık edemez. di. Ve vurdu. Eski İngiliz ünlü casusu Lawrens'ce ortalığa «lânse» edilmiş (sümümlendirilmiş» Hâşimî (Peygamber Muhammed dölü!) Hüseyin Kralcığın tahterevallisi, biçimce klasik İngiliz Parlementarizm kurallarına uygun olarak iki başlı idi:

1 — Süleyman Nablusi'nin liderlik ettiği Milli Cephe. Zaman zaman Ürdün Hükümet Başkanlığına çıkarılıyordu. Nablûsî, hem devrimci, hem Gerilla âşığı. Neredeyse liberal bir İşçi Partisi Başbakanı idi.

2 — Vasfi El Tall: düpedüz «sert» tutalak (muhafazakâr) ve Kralcı idi. Filistin'in Kurtuluşu mu? Olur. Ama o, yalnız ve ancak Hüseyin Kralcığın bileceği işti. Gerilla, Merilla tanımazdı El Tall. İngiliz Paşasının Bedevi (Barbar) aylıklı askerlerinden kurduğu «Ürdün Ordusu» dururken, baldırı çıplak komandolara kim hizmet buyurur? El Tıll Nâsır'n değil, yüzdeyüz Hüseyin Kralcığın (patron Entelicens Servisin) adamıydı.

Hüseyin Kralcık bu iki başlı Tahterevalliyi, gâh bir yana, gâh öbür yana basarak güzel oynatıyordu. Bir Osmanlı Mutasarrıfı kadar toprağa «hükmeden» Kralcık Hüseyin, ortasına oturduğu Tahterevallinin hangi yanına: sağduki Till'a mı, yoksa soldaki Nablûsi'ye mi basacağını kendisi bilemezdi. Elbet yapacağını ona ne «Arap Milleti»nin eğilim, ne Hz. Muhammed'in ruhu söylemezdi. Kulağı dibindeki iyi saatte olsunlar: Yedi buçuk Ulu Emperyalist «casus'u muhteremleri fısıldardı.

GERİLLACI DÜŞMAN - KARDEŞLER

Ya Hüseyin Kralcığın dışındaki Gerillâlar? Onlar, bir tek amaç için, üçü de birbirini yemekle görevli başlıca 3 guruba ayrılmışlardı. Nâsır'ın iç dünyasındaki bütün çelişkiler, bu üç ayrı ve birbirini dinlemiyen 3 ana kardeşlerde derlenip toparlanmıştı. Hepsinin bir dillere destan lideri ve parlak adı vardı. Gözönüne getirelim ki: o üç adlı ve üç liderli Gerillacılar, İstanbul'un Üsküdar kazası kadar bir yerde, birbirlerine sığmıyorlardı. Ama, tüm Arap dünyası adına kahraman oldukları içi kendi kablarına da sığmıyorlardı.

«HALK CEPHESİ»: KÜÇÜKBURJUVA

1 — Corç Habaş'ın Halk Cephesi: tipik Anarşizm örneğine yatkındı. Otorite olan Kralı hırpala. Kral sarsıldı mı, Kurtuluş kendiliğinden büyük Liderin çizdiği yoldan yürürdü. Kralcık bir kuklad dir mi? Kralcığın ardında koca bir Emperyalizm mi var?... Lâtin Amerika'da icat edilen «Uçak Kaçırma» eylemi ne güne duruyor? Kaçıra kaçıra «Emperyalizmin çıkarları» bozulur, tekerine kama sokulur. Olu., biter.

Habaş'çılık küçükburjuva isyancılığının kulağa hoş gelen adıydı.

«EL - FETH»: BURJUVA «REALPOLİTİKER» LIGI

2 — Yâser Arafat'ın El Feth'i: daha ağıraksak, «akılcıl» ve «gerçekçi» geçinen Burjuva isyancılığı idi. Filistin'in Kurtuluşu, onun için Filistin Burjuvazinin öncülüğünde gerçekleşebilirdi. Açık bir ideoloji pek yapılmamakla birlikte, davranışlar onu gösteriyor. Filistin Milli Demokratik Devrim eşiğinde sayılıyor.

«El - Feth» ve Eşşerara» (Kıvılcım) gazeteleri aşağı yukarı bu eğilimi tutuyor. Her Devrimci hareket gibi Feth hareketi de, ister istemez Proletarya Devriminin vokabülerlerini kullanıyordu. O lügatçaya göre Filistin hangi yılda idi? 1917 yılında hiç değil, 1905 yılında idi.

Filistin Çar'ının, Hüseyin Kralcığın durumu da o açıdan değerlendirilebilirdi. Çar hâlâ kuvetli idi. Öyleyse Çarla uzlaşarak birşeyler yapılabilirdi. Kral Hüseyin, İsrail'e karşı savaşta «En iyi istihkâm» olurdu. Böylece Yâser, tam Habaş ile Havatma arası: ne Cennet, ne Cehennem ehli, ortada: tam adı gibi «Arafât»ta kalıyordu.

«DEMOKRATİK CEPHE»: MARKSİZM SOFTALIGI

3 — Nayef Havatımâ'nın «Demokratik Cephe» si: açıktan açığa Sovyetler İhtilâlinin takvimine göre bir gündem çizmişti. Filistin problemi Ürdün'ü tam 1917 Çarlık Rusyasının durumuna getirmişti. Hem Çarlık bile Ürdün'de yıkılmıştı. Hattâ Kerenski çağı dahi sonuna ermişti. «Kerenski'nin son saati çaldı» deniyordu.

Ne güzel «bilimsel sosyalizm» kılıfı değil mi? Biz o kılıfı görünüşte daha çok haklı çıkaracak daha nice cilemanlarla süsliyebiliriz. Tıpkı Rusya'nın 1917 ortaları gibi Ürdün'de Lenin'in anattığı «Diyarşi» (Çiftegemenlik) yok muydu? Bir yandan Hüseyin Kral ve Ordusu iktidarı, öteden Gerillacıların elde silâh kurdukları Halk iktidarı... Bu iki iktidardan ya birisi, ya ötekisi ömürlü olabilirdi.

Havatıma Gerenski'yi bile «son saati»ne ulaştırdığı için artık ne Çar - Kralcık, ne onun Ordusu ortalıkta yoktu. Daha ne duruyoruz? Bu işin bütün anahtarları 53 yıl önce bulunmuş. Takalım o hazır anahtarları Filistin Ürdün kilidine: «Açıl kapım açıl!» dedik mi, Sosyalizm hazinelerinin içinde bulurduk kendimizi, kendiliğinden.

O kulak üstüne yatıyordu. Havatıma. Onun üfürdüğü acep keskin «Marksist - Leninist - Mavzedung düşüncesi» midir? Adı gerekmez. «Demokratik Cephe» nin ansızın ayyuka çıkan ünü böyle bir sıkı Devrimci, sıkı Proletaryacı özleme susamıştı. Davulun sesini uzaktan her dinliyenin, Havatıma'ya gönül kaptırmaması elden gelir miydi? Şu bizim Türkiye'den bile az mı «gönüllü» gitmiş bu yönde Filistin gerillacılığına?

Corç Habaş'ın Küçükburjuva Anarşizmine, Yâser Arafat'ın Burjuva «Realpolitiker» liğine bir sözümüz olamaz. Onlar ne iseler oldurlar. Gel şu Sovyet Sosyalist Devrimini adım adım izlemekte son derece titiz görünen keskin «Marksist» Havatıma'nın 1917 İhtilâlciliğine ne buyurulur? Hayran olmamak elden gelemez. Ne var ki, en klâsik Bilimcil Sosyalizm metinlerinden makaslanıp çıkarılarak bayraklaştırılmış formüller, bir iki noktacığı unutmuyorlar mı?

Tip Fethiye ilçe örgütü'nün GENEL MERKEZ'E CEVABI

ÖZET: Proleter devrimcileri suçlayan genelgenize cevaptır.

27 Mayıs hareketinin halkımıza kazandırdığı sınırlı demokratik bir ortamda işçi sınıfı partisi olmak iddiasıyla kurulan partimiz şimdi ne haldedir? Son 4 kurultay halkımızın mücadelesine ne getirmiştir? Bunun tespitini yapmak Devrimci hareketimiz için zorunlu bir iştir. Hele 4. kongrede alınan yanlış kararlardan sonra...

İşçi sınıfı partisi gökten zembille inmez. Durup dururken yerden bitmez. İşçi sınıfı partisi halkın devrimci mücadelesi içinde doğar. Yine halkın mücadelesi içinde gelişir, kök salar ve kitlelerin desteği ve güvenciyle iktidara gelir. İşçi sınıfı partisi ideolojik politik erginliğe ancak karşıt ideolojilerle mücadele ederek kavuşur.

Bu gerçekleri biryana iten parti; kitlelerden kopuk, kitlelere inanmayan kitlelere güvenmeyen kitle hareketlerinden korkan bir tutum içine girmiş hele partiye proleter devrimci düşüncenin girmemesi uğruna hâkim sınıflara yakışır örnek bir mücadele vermiştir.

Bunun örnekleri mücadelemiz içinde çoktur İşte başlıcaları: Zonguldak'ta Ereğli'de, Karabük'te, Demir Döküm'de, Sungurlar'da 15 - 16 Haziran şanlı işçi direnişinde, Elmalı'da, Atalan'da, Göllüce'de son olarak Turanlar'da ve daha bir yığın kitle mücadelelerinde parti kitlelere yol gösterme yerine bu hareketlerin karşısına çıkmış bu hareketleri yöneten arkadaşlarımız partiden atılmış provakasyonlarla bu arkadaşları partiden uzaklaştırma plânları tezgâhlanmıştır. Yine kitle hareketlerini yöneten bu yiğit devrimci arkadaşlar, işbirlikçi iktidarın baskısı, zulüm ve işkenceleri altında fedakârca mücadele verirken partinin başına çöreklenen devrim ağaları; bu arkadaşları T. İ. P toplantılarına almamak, içeri girenleri dışarı çıkarmak için hâkim sınıfların zabıta kuvvetlerinden medet umarak onlarla işbirliği yapanlardır.

Tüm bunları partiyi işçi sınıfı partisi durumuna getirmek için mücadele eden ve sizce «M. D. D.»ciler olarak adlandırılan proleter devrimcilerle partiyi büyük bir hızla uçuruma götüren parti içindeki Revizyonist Oportünist düşüncenin savunucusu devrim ağaları arasındaki mücadele olarak kabul ediyoruz.

Parti içinde Revizyonist Oportünist düşüncelerin yıkılmasını partinin yıkılması olarak görenler sahte sosyalistler, sosyalizme karşı çıkanlar değil midir? Partinin yıkılışını devrimci düşüncenin partiye hâkim olmasında görenler devrim ağalarının ve parlâmento ağalarının partiyi yıktıklarını neden göremiyorlar? Göremiyorlar, çünkü kendileri de devrim ağası unsurlarıdır. İçi boş bir kamış oldukları halde kendilerini yeni filizlenmeye başlamış ve içi dolu bir ağaç zannetmelerindendir.

Bu içi boş kamışların devrimci harekete ne getireceklerini ve Halkımızın mücadelesine ne kazandıracaklarına gelince cevabımız şu olacaktır: Oturunuz partinin geçmişini ve kendi geçmişinizi bir iyice gözden geçiriniz. Hatalarınızı tespit ediniz. Revizyonist Oportünist düşüncelerinizden arınarak parti içinde bunun mücadelesini yapınız. Öz eleştirinizi yaparak hâkim sınıflara dayanarak parti içi iktidarı kazanmanın dürüstçe bir davranış olmadığını açık yüreklilikle kabul ediniz. Bunu düzeltmek için kararlar alınız.

Proleter devrimci yayınlar Halkımızın mücadelesine yol göstermekte devrim yolunu aydınlatmaktadır. Proleter devrimci yayınlar bu yolda en etkin silâhtır. Bu silâhı halkımıza ulaştırmak için kararlar almalısınız, bunu engelleyen tutumunuzdan vaz geçmelisiniz. Dahası Halkımızın geleceği ve zaferi için bütün proleter devrimci kararları desteklemek ve bu gibi fikirleri olgunlaştırmak için kararlar almalısınız.

Sizlerden devrimcileri partiden uzaklaştırmayı değil, yukarda saydığımız doğruların kabulünü istiyoruz.

Yaşasın Halkımızın haklı mücadelesi ve yanlış görüşlerle mücadele eden Proleter devrimcileri.

Erzurum Eğitim Enstitüsünde Olanlar

Erzurum Eğitim Enstitüsü'nde 1969 - 1970 Öğretim yılında bir örgüt yoktu. Aynı öğretim yılında Atatürk Üniversitesi ve Eğitim Enstitüsünde düzenlenen faşist olaylar yöreden aldığı yardımla antidevrim yolunda etkinlik sağlamışlardı.

1970 - 1971 öğretim yılında ise faşist Eğitim Enstitüsü müdürü okulda bir terör havası estirmek için, faşistlerle işbirliği yaparak tüzüğe aykırı bir seçim yaptırdı. Faşistler Atatürk Üniversitesinde yaptıkları bir seçimle, çoğunluk sağlayamadığı halde örgütü kurduklarını söylediler. Okul müdürü Dernekler yasasına aykırı olarak, bu yasa dışı örgüte okul içinde yer verdi. Bu duruma karşı yasal direnişlerimiz sonuç vermedi.

30.12.1970 günü Trabzon'da çıkan olaylar ne.leniyle ayaklanan faşistler okul müdürünün de önerisiyle ve hatta kışkırtmasiyle 31.12.1970 günü yine enstitü yönetmeliğine aykırı olarak okulun mescitinde okutulan mevlütten sonra misilleme kararına vardılar.

Saat 23.00'te, okul müdürü, faşistlere: «Ilımlılara dokunmayın, solculara ne yaparsanız yapın, isterseniz öldürün...» diyerek, onları bir bakıma kışkırt'mış ve böylece olayların kaynağı olmaktan çekinmemiştir. Olayların dışında kalır görünmek için, okula getirttiği iki polisi de bir olağanüstülük olmadığını ileri sürerek geri göndermiştir.

Faşistler, örgütün yönetimi altında, işbirlikçi müdürden de aldıkları güçle eyleme geçmişlerdir. «KOMİNİST» diye nitelendirdikleri devrimcileri yakalayarak, «Yaşasın Müslüman Türkiye!» diye bağırtmışlar; bunu yaparken de okulun anonsunu kullanmışlardır. Daha sonra yatakhanelere saldıran faşistler, önceden hazırladıkları listede adları bulunan öğrencileri uyandırarak yataklarından kaldırmışlar, üstlerini, yataklarını, dolaplarını aramışlar ve düşüncelerine uymayan tüm kitaplara elkoymuşlardır. Tek tek sorguya çektikleri ,baskıda bulundukları devrimci öğrencileri kendi yanlarına çekebilmek umuduyla işkenceyi bile denemekten çekinmemişlerdir.

Okulun kapısında nöbet tutan başka bir faşist bölüğü de, gece dışarıdan okula dönen devrimci öğrencileri, derneğin odasına zorla götürerek, «BOZ İT» resmi önünde saygı duruşunda bulunmaları için baskı yapmışlardır. Karşılarında direnen devrimcileri ölümle korkutmaya çalışmışlardır. Bu akıl almaz baskı, okul yöneticilerinin de desteğiyle gittikçe artmış ve üç gün sürmüştür. Olayları örtmek isteyen kendisini aklamak isteyen okul müdürü 4.1.1971 günü tüm öğrencilerin karşısında yaptığı konuşmada, faşistlerle işbirliği yapmadığı okulda olanlardan haberi olmadığını ve bunun için de 31.12.1970 gecesi okula gelen iki polisi geri gönderdiğini açıklamış ve olayları olmamış göstermeye çalışmıştır.

Bu serbestlik içerisinde, gözleri hiçbir şeyi görmezcesine kuduran faşistler, kişiliklerine uygun yergin davranışlarını sürdürmüşler, baskılarını hiç çekinmeden artırmışlardır ve yaptıkları her şeyde haklı olduklarını ileri sürmüşlerdir. Bu denli anlamsız ve saçma bir savlamaya, okul müdürü de katılmıştır.

Tüm bunların sonunda, devrimci öğrenciler okul müdürüyle konuşmuşlar, güvenliklerinin sağlanmasını istemişlerdir. Devrimci öğrencilerin bu isteklerine ilgisiz kalan okul müdürü vurdumduymaz bir biçimde davranmış ve hiç oralı olmamıştır.

Öğrencilerin birleşmesinden çekinen okul müdürü, böyle aşağılık yollarla onları parçalamaktadır ve birbirlerine düşman etmektedir. Okula geldiği ilk günlerde bunu başarmış, faşistlerin zavallılığından yararlanarak, onları yukarıda belirtilen biçimdeki davranışlara itmiş, onların aşağılık eylemlerinin kaynağı durumuna gelmiştir.

Soruyoruz sizlere: «Bu müdür, nasıl böyle davranabilmektedir ve ve nasıl bu müdüre dur denilmemektedir? Bu okul müdürünün babasının çiftliği midir? Yoksa Bakanlık mı böyle istemektedir?»

Eşi bulunmaz eğitimci Enstitü müdürünün, eğitimden habersizliği, kendisini bile yönetemez ve yaptığını bilmezken, bir yüksek okulu yönetemeyeceği ortadadır.

Erzurum Eğitim Enstitüsündeki durumu ve olayları «Kamu Oyuna» duyururuz.

Sosyalist

Sosyalist: Haftalık Siyasî Düşünce ve Davranış Gazetesi ● Sahibi ve Başyazarı: Dr. Hikmet Kıvılcımlı ● Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Hidayet Kaya ● İdare yeri: Çatalçeşme Sok. No: 17/1, Cağaloğlu — İstanbul. Tel: 22 77 76 ● Gazetemize gönderilen yazı ve resimler neşredilmese de iade edilmez ● İlân: Anlaşmaya bağlıdır. ● Abone şartları: Yıllık: 50 TL. Altı aylık: 25 TL. Üç aylık: 12,5 TL. ● Dış ülkeler için ayrıca posta ücreti ilâve edilir ● Dizgi ve Baskı: GÜR Matbaası, Arifpaşa Sokak Yeni Kurt İş Han No: 12, Cağaloğlu — İSTANBUL.

GAZETEMİZİN ANKARA BÜROSU: Sümer Sokak, Venüs Apt. Daire: 13. Demirtepe — ANKARA.

İ.P.S.D. nin İzmir mitingi

İ. P. S. P. Genel Merkez Temsilcisinin mitingteki konuşmasının özeti:

İŞSİZLİK VE PAHALILIKLA SAVAŞ DERNEĞİ mizin İzmir il ve ilçe şubelerinin tertiplediği İŞSİZLİĞİ VE PAHALILIĞI Pretesto haftasında emeği geçen DEVGENÇ ve diğer devrimci kuruluşlara ve tüm halkımıza İŞSİZLİK VE PAHALILIKLA SAVAŞ DERNEĞİ adına teşekkürlerimi bir borç bilirim.

İzmir halkı bundan 50 küsur yıl önce 1919 yılında yunan kralı ve Osmanlı Saltanatının gölgesine Sığınmış batı zenginlerinin (emperyalist) orduları ile ilk defa karşılaşmıştır.

İlk kurşun burada atılmıştır. Emperyalist ordularıyla ilk dövüşme burada çete harbi şeklinde başlamıştır.

Ayni tarihlerde Samsun'a çıkan M. Kemâl Paşa Anadolu halkını mücadeleye hazırlamak için kararlar almış, çete teşkilâtlarının yerine düzenli ordular kurmuştur.

Emperyalist orduları mağlup ederek yine buradan geldikleri yerden kovulmuşlardır.

Cumhuriyetin kurulmasiyla batının Şirketleri de kovulmuştur. Onların boşalan yerini devletçilik aracılığı ile Anadolu zenginleri almış, 40 yıllık Cumhuriyet idaresi ile milletler arası zenginler çetesinin bir bölüğü de kendi içimizde yaratılmıştır.

İçeride öz düşmanımız bunlardır. Bu 500 kişiyi geçmeyen büyük zenginler çetesinnin bir de yardımcı güçleri vardır. Onlar kasabalarda çöreklenmiş ,TEFECİ BEZİRGAN sermayeci dediğimiz güçlerdir. Onlarında sayıları bir kaç (2-3) bini geçmez.

Nasıl oluyorda 70 bin kişide bir kişi olan büyük zengin çetesi, FINANS KAPİTAL) 16 bin kişide bir kişiyi geçmeyen TEFECİ - BEZİRGAN şebekesi ile kene leşince BÜTÜN BIR MİLLET imiş gibi görünebiliyor.

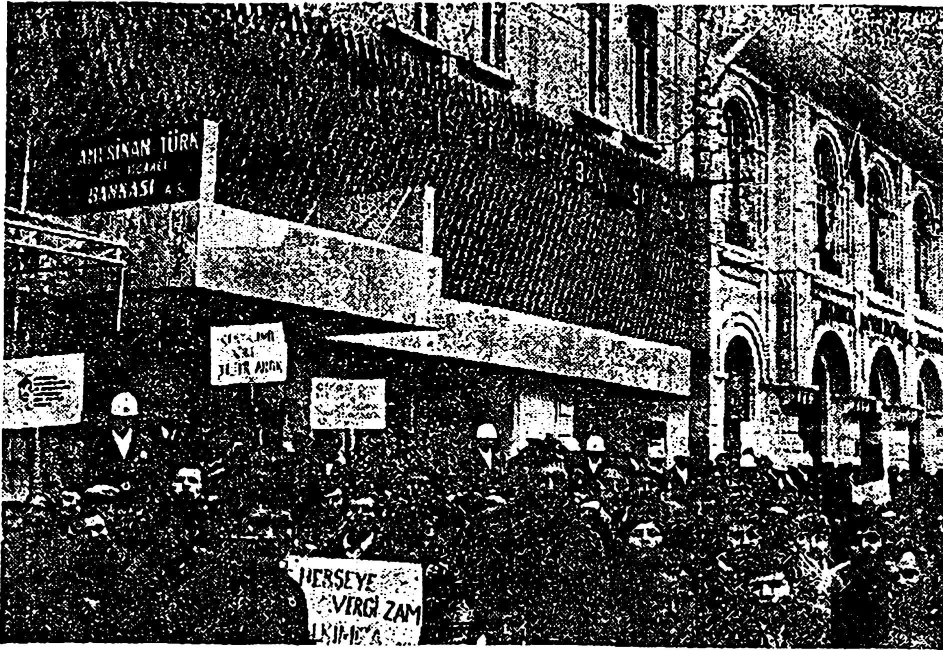
Şunun için ki; gerici sömürgenler çetesi, (FİNANS KAPİTAL ÇETESİ), tanında üretici güçleri, (toprakları, makinaları, fabrikaları insan gücünü vs.) üst yapıda devlet güçlerini Anayasa ve meşru kanunlarla değil, domuzuna teşkilâtlı, domuzuna gizli çalışan ve kanunsuzluklarla tekelinde .ve tahakkümünde sürdürüyorlar.

FİNANS KAPİTAL ÇETESİ (Büyük zenginler çetesi) dişinden tırnağına kadar teşkilatlıdır. Partileriyle devletiyle, bankalarıyla, şirketleriyle, dernekleriyle vs... Ekonomiyi, politikayı, dini, ilmi tekelinde tutuyor. Yedeğinde olan TEFECİ-BEZİRGAN sınıfı'da tarikat ağlarıyla ve ilim yayma cami yaptırma ,esnaf dernekleri ile teşkilâtlıdır. Onun için 35 milyon Türkiye halkını oy davarı gibi kullanabiliyorlar.

Modern çağda hiç kimsenin unutmaması gereken hakikat şudur: «TEŞKİLATSIZ MİLLET KÖLE MİLLETTİR.» çalışan insanlar teşkilâtsız kaldığı müddetçe köleleşmişlerdir.

35 milyon insanımızın bir avuç zengin çetesine kul köle olmasının nedeni teşkilâtsız oluşundandır.

3 milyonu aşkın işçi sınıfımızın 1,5 milyonu Sendikalıdır. Ama başlarındaki gizli Amerikan ajanı Sendikacı gangsterlerle patronlara soy duruluyorlar ve kul köle ediliyorlar Yine 3 milyonu aşkın üretmen köylümüzü de gizli Amerikan ajanı tarikat yobazlarının vasıtasıyle kıskıvrak bağlatıp yemlik ediyorlar.

Amerika nerede, işsizlik ve pahalılık orada...

Devletin resmî ağırlarına göre 7,5 milyon gizli, 2,5 milyon açık İşsizimız vardır. 300 bin işçimiz dışarıya iş aramak için giderken, 600 bin işçimiz de gitmek için sıra bekliyor. 900 bin fakir köylümüz açlığa boyun büktürülüyor.

HAYAT PAHALILIĞI hergün kafamıza balyoz gibi inerken İŞSİZLİK de ÇIĞ gibi büyüyor. Nüfusumuzun yüzde % 30 İŞSİZ, 10 milyonu ise yılda 500 lira ile yaşamak zorunda bırakılıyor.

BİR DILİM KURU EKMEK için kapı kapı dolaşıp iş arayanlar, gözünü, ciğerin satanlar, AÇLIKTAN - İŞSİZLİKTEN kıvranırken, FİNANS KAPITAL ÇETESİ (büyük zenginler çetesi) ise köpeklerinin doğum günü için yüz binleri su gibi harcıyorlar.

Aşağıda makina sanayisinin konomik baskısı İŞSIZLİĞİ, yukarıda DEVLET MALIYESİ'nin (vergi - gümrük) makanizmasıyla politik baskısı PAHALILIĞI yaratmaktadır.

Böylece İZSIZLİK - PAHALILIGI ve PAHALILIK - İŞSİZLİĞI takip ederek her ikisi rezil çember olup çığ gibi büyüyorlar.

Batı zenginleri (Patronları) ilk zamanlar işçi sınıfının ucuz el emeğini hayvanca sömürürlerdi. İşçiler sınıfsal haklarını almak için direnince bu yolu bırakmak zorunda kaldılar. Tekniği, makinaları ve işletme metodlarını ilerleterek dolaylı yoldan sömürüye devam ettiler.

Biz işe batının o eski günlerini yaşıyoruz. İşçilerimiz hayvanca sömürülüyor. Patronlarımız ucuz el emeğini kârlı bulduklarından batının tekniğini, makinasını yurdumuza sokmak istememişlerdir.

Onun için bize teknik geç girmiş güç girmiş ve az girmiştir.

Teknik makina dendimi GAVUR İCADIR İSTEMEZÜK! feryatlarıyla karşılanmıştır.

Onun için HAYAT PAHALILIĞI dan enaz müteessir olanlar gelişmiş sanayi memleketler'dir.

(1939 - 1942) İkinci Dünya Savaşında HAYAT PAHALILIĞI şöyledir: İngiltere'de yüzde 17, Almanya'da yüzde 8, Türkiye'de Savaşa girmediği halde HAYAT PAHALILIĞI yüzde 500 ü buldu. Macaristan'da yüzde 44 Bulgaristan'da yüzde 54 tü. Küçük komşularımız Jan bile 8-10 misli fazla HAYAT PAHALILIĞI na boğulması, dizginsiz TEFECI - BEZİRGAN münasebetler, iktisadî ve politik sebepler yanında bilhassa üretimimizin MODERNLEŞMEMIŞ olmasındandır

Batının bütün zenginlikleri bizim gibi geri bırakılmış memleketlerin toprağımızdan, insandan güç alıyor. Toprak ve insan gücü zenginliklerimiz onların kasalarına akıyor. Üstelik sırtımızdan bir değil iki defa deri çıkarıyorlar.

Bir payını bizim yerli zenginler çetesi, diğer büyük payı da Amerikan ve batı zenginler çetesi çıkarmış oluyor.

Onün için PAHALIKLA - İŞSIZLIKLE SAVAŞ zenginler çetesiyle SAVAŞ demektir.

PAHALILIK - İŞSIZLİK demek yerli ve yabancı ZENGİNLER ÇETESI demektir. PAHALILIK - İŞSİZLİK demek EMPERYALİZM demektir. EMPERYALİZMLE MÜCADELE İŞSİZLİK VE PAHALILIKLA MÜCALEDE demektir.

İşçiler başta gider...

Miting ve yürüyüşten heyecanlı bir an...

FABRİKA HABERLERİ

● 1400 YSE İşçisi 3 aydır maaş alamıyor.

Köy işleri Bakanlığı Yol - Su - Elektrik İşçileri Sendikası yayınladığı bildiride, 10. Bölgede çalışan 400 işçinin Maaş ve ikramiyeleri'ni alamadıklarını açıklamıştır. Bildiride, işçilerin çok büyük bir geçim sıkıntısı içinde oldukları, yapılan müracaatların sonuç vermediği söylenmektedir. Meydana gelecek olaylardan sorumlu olmıyacakları belirtilmektedir.

● SAHTEKÂRLIK:

Topçular'daki Horoz Çivi Fabrikasında, Sendikaların yetki ihtilâfından doğan, polisin'de aktif olarak katıldığı olaylar olmuştu. Çatışmalarda işveren ve polis görevlileri Öz Maden - İş Sendikası yanında yer almışlardı - Işçilerin büyük çoğunluğu, Maden - İş Sendikası üyesiydiler. Sonunda, yetki Öz Maden - İş Sendikasına verildi, Maden - İş temsilcileri ve bir kısım işçi işten atıldı.

Mahkeme, 2 yıl sonra Öz Maden - İş Sendikasının 462 sahte üye fişi kullandığı tesbit etti. Işçiler iki yıl patrona peşkeş çekildiler. Bu basit olay, İşçi Sınıfımızın günlük mücadelesinin, Finans Kapital tarafından nasıl kontrol altına alınındığının açık kanıtıdır.

NÜKLEER ARAŞTIRMA MERKEZİ PERSONELİ DİRENİŞE GEÇECEK:

Çekmece Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezinde çalışan Personelin ücretleri ödenmemektedir. Kimya - İş Sendikası'nın yaptığı açıklamaya göre, ücretlerin ödenmemesine sebep personelin tümünün Sendikalı oluşudur. Kısa zamanda istekler yerine getirilmezse, direnişe geçilecektir.

● Pertrix ve Grundiz fabrikalarında sürdülen greve Grundiğin Yıldız'daki fabrikasıda katılmıştır. Grevdeki işçi sayısı 600'ü bulmuştur.

● Gemlik Viskoz, Bayer Tarım ilâçları, Doğan Lastik, Kent - Akümülâtörleri, Şişli Yün, Öz Sünbül Kumaşları ve Öğretmen Çorapları Fabrikalarındaki grevlerde devam etmektedir.

● TOPLU İŞÇİ ÇIKARTMALAR ARTIYOR:

Otomotiv Sanayiinde tensikatlar gün geçtikçe artmaktadır. Atılan işçi sayısı Sendikaların ve işçilerin açıklamalarından öğrenildiğine göre. 1500'ü bulmuştur. Devalüasyon Sonrası azalan talep tensikatların sebebi olarak gösteriliyor. İşçiler ayrıca işverenlerin kıdemsiz işçi alma amaçlarında bulunduğunu söylemektedirler.

● TOPLU İŞÇİ ÇIKARTMALAR PROTETO EDİLDİ:

Gebze ile Kadıköy arasında kurulu Montaj Fabrikalarında çalışan işçiler Son tensikatları protesto için yürüyüş ve miting yaptılar. Yürüyüşe 29 fabrikada çalışan binlerce işçi katılmıştır. İşçiler Fabrikalardaki çalışmaları keserek Ankara Asfaltına çıkmışlar, Kadıköye yürüyerek burada yapılan mitingden sonra tekrar fabrikalarına dönmüşlerdir. İşçiler çıkarılan işçi arkadaşlarının tekrar işe alınmalarını istemişlerdir."

● HARP SANAYİİ İŞÇİLERİ YUNANİSTAN'DAN KONTROLSUZ MAL GETİRİLMESİNE KARŞI ÇIKACAKLARINI AÇIKLADILAR:

Amerikan işyerlerinde çalışan işçiler, Türkiye'deki Amerikan üslerine, Yunanistan'dan kontrolsüz ve direkt olarak mal gönderilmesine karşı çıkacaklarını açıklamışlardır. Birde bildiri yayınlayan işçiler, İzmir, Adana, İstanbul'a gelecek olan eşyaların kontrolsuz geçirilmesi halinde direnişe geçeceklerini açıklamışlardır.

Amerikalıların hiç bir kontrola tâbi olmayan posta teşkilâtının (A.P.O.) her istediği malı Türkiye'ye soktuklarını da açıklayan bildiride, bu konudada şöyle denilmektedir:

«Türkiye'ye afyon ekimini yasaklayan Amerika'nın her yönü ile Türkiye'yi iktisadî bir baskı altına aldığı bir gerçektir. Ancak Amerika'ya bilhassa Türkiye'den sokulduğu iddia olunan afyonun Amerikan (APO) yoluyla da sokulmadığını kim temin edebilir. Diğer taraftan kontrolsuz ve deniz yoluyla mal nakletmek istemelerinin nedenlerinde de gizli bir maksadın saklı olduğu rahatlıkla tahmin edilebilir. Bunun bir diğer enteresan ve maksatlı tarafı da olması mümkündür. Şöyle ki, bugün ikili anlaşmalarla askeri malzeme ile teçhiz edilebilen askeri şahısların yanısıra, yarın deniz yoluyla ve kontrolsuz getirilen malzeme ile sivil Amerikalıları dahi, askeri malzeme ile teçhiz etmeleri her an mümkündür..»

Türkiye Harb Sanayi ve Yardımcı İş Kolları İşçileri Sendikasının yayınladığı bu bildirinin sonuç kısmında ise, işçiler Amerikan posta teşkilâtının tam bir kontrol altına alınmasını ve Yunanistan'dan kontrolsüz ve direkt mal getirilmesinin önlenmesini istemişlerdir.

BEREC'TE DİRENİŞLER ARALIKLI OLARAK DEVAM EDİYOR: Berec pil ve akümlâtör fabrikasında, iki sendika arasında devam eden ihtilâf yüzünden oturma grevine geçen işçiler direnişlerini sürdürmektedir.

Fabrika'da iki Kimya - İş temsilcisi ve bir üye işçinin işten çıkarılması üzerine direniş başlamıştır. Direnişe geçen işçiler, işverenin kendilerine Kimya - İş'ten istifa için baskı yaptığını ileri sürmüşlerdir. Kimya - İş'in halen Fabrikada 850 üyesi vardır.

● Diyarbakır'da üç aydanberi aylıkların il çapında alamadıklarını öne süren YSE işçileri işi aksatma boykotuna başlamışlardır.

Aylık ve diğer sosyal hakları kısa zamanda verilmediği takdirde işçiler Türkiye çapında direnişe geçeceklerdir.

Donat - İş Sendikası yaptığı açıklamada, Adapazarı Zirai Donatım Fabrikasında, «Kasıtlı davranış ve kötü işletmecilik fabrikayı, tezgâhlarını değerlendiremez hale sokmuştur. Fabrikada 1500 işçinin çalıştırılması mümkünken, halen 850 işçi çalıştırılmakta ve tezgâhlar boş tutulmaktadır» demektedir.

Ayrıca Türkiye'nin Zirai donatım malzemesine fazlasıyla ihtiyacı olduğu, fakat kötü yönetim ya da kasıtlı olarak ham maddenin zamanında sipariş edilmediği ve bu bahane ile âtıl kapasite ile çalışıldığı belirtilmektedir.

● TEKSİF SENDİKASI GREVLERİ: Teksif Sendikasının 22 işyeri için aldığı grev kararının ilk bölümü 7 fabrikada uygulanmaya başlamıştır. Cuma, Cumartesi günleri 4 fabrikada başlatılan grevlerle, grevdeki fabrika sayısı 21'i bulacaktır.

Sendikanın grev ilânına karşılık işverenlerde Lokavt kararı almışlardır.